

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl po provedeném hlavním líčení dne 19. října 2016 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Radomíra Koudely a přísedících Mgr. Milana Lukeše a Ivo Vaicenbachera

t a k t o :

Podle § 226 písm. b) trestního řádu se obžalovaní:

Ing. Vratislav MXXXXX,
nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, v současné době bytem XXXXX,

Ing. Alexandr TXXXXX,
nar. XXXXX, občana XXXXX, bytem XXXXX,

Ing. Eva ZXXXXX MXXXXX,
roz. XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX,

PXXXXX a.s.,
IČO: XXXXXX, se sídlem XXXXX,

AXXXXX s.r.o.,
IČO: XXXXXX, se sídlem XXXXX,

z p r o š ť u j í obžaloby státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně ze dne 16. 3. 2016, č. j. 3 KZV 18/2015-351, pro skutek že

- 1. Ing. Vratislav MXXXXX** jako předseda představenstva společnosti **PXXXXX a.s.**, IČO: **XXXXXX**, se sídlem **XXXXX** a **Ing. Alexandr TXXXXX** jako jednatel společnosti **AXXXXX, s.r.o.**, IČO: **XXXXXX**, se sídlem **XXXXX**, tedy jako osoby oprávněné jednat za uvedené obchodní společnosti, disponující povolením k provádění zahraničního obchodu s vojenským materiálem a podrobně znalí povinností z takového obchodu vyplývajících, uzavřeli v Praze, v přesně nezjištěné době pravděpodobně v měsíci dubnu 2014, kupní smlouvu č. **XXXXX** mezi prodávajícím **AXXXXX, s.r.o.** a kupujícím **PXXXXX a.s.**, jejímž předmětem byla dodávka elektronických náhradních dílů pro pozemní bojová vozidla, které jsou vojenským materiálem ve smyslu § 5 zák. č. 38/1994 Sb. a položky SVMe 5 písm. b) přílohy č. 1 Vyhl. č. 210/2012 Sb., přičemž **Ing. Eva ZXXXXX MXXXXX** jako vedoucí obchodní referentka divize obchodu s neleteckým materiálem obchodní společnosti **PXXXXX** ze své pozice dojednávala celý průběh uvedené obchodní transakce včetně přípravy a náležitostí smlouvy a způsobu platby a v součinnosti s **Ing. MXXXXX** zajišťovala komunikaci s **Ing. TXXXXX**, kdy společnost **PXXXXX** dne 22. 7. 2014 uhradila společnosti **AXXXXX, s.r.o.** na základě takto uzavřené kupní smlouvy zálohovou fakturu č. **XXXXX** na částku 123 208,38 USD (včetně DPH 21 %), a podle uzavřeného kontraktu následně uskutečnili bez licence udělené Ministerstvem průmyslu a obchodu ve smyslu § 14 zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, obchodní transakci s dodavatelem poptávaných dílů, ukrajinskou obchodní společností **XXXXX** se sídlem **XXXXX**, přičemž **Ing. Alexandr TXXXXX** po dohodě s **Evou ZXXXXX MXXXXX** a **Ing. Vratislavem MXXXXX** sice objednal požadované zboží u ukrajinského dodavatele, avšak současně vyvíjel snahy ke zlegalizování obchodu z Ukrajiny opatřením fiktivních smluv mezi společnostmi **XXXXX** (z Kypru) a **XXXXX s.r.o.** a mezi **XXXXX** (z Bulharska) a **XXXXX** (z Kypru), které byly podkladem pro vydání mezinárodního importního certifikátu č. **XXXXX** pro dovozce **XXXXX s.r.o.** a konečného uživatele **PXXXXX a.s.**, jejichž smyslem mělo být deklarování provedeného obchodu s vojenským materiálem v rámci zemí EU, které nepodléhá rozhodnutí o udělení licence. Obchod poté **Ing. Alexandr TXXXXX** s **Evou ZXXXXX MXXXXX** a **Ing. Vratislavem MXXXXX** dokončili dne 22. 8. 2014, kdy bylo objednané zboží v celkové hodnotě nejméně 246 000 USD konspirativním způsobem, jako součást oficiální licencované zakázky, dopraveno z Ukrajiny do České republiky cílovému odběrateli společnosti **PXXXXX a.s.**, do skladu v areálu společnosti **XXXXX** na adrese **XXXXX** kde bylo zajištěno Celním úřadem pro Zlínský kraj,

2. **Ing. Alexandr TXXXXX, Ing. Eva ZXXXXX MXXXXX, Ing. Vratislav MXXXXX, PXXXXXa AXXXXX, s.r.o.** jako osoby, které společně zajistily a uskutečnily protiprávní vstup zboží uvedeného shora v bodě 1. na území Společenství ve smyslu čl. 202 Nařízení Rady (EHS) č. 2913/1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, a které tento dovoz zboží z Ukrajiny zatajily před celními orgány České republiky, současně nezajistili a neučinili žádné úkony ke splnění povinnosti společností PXXXXXa AXXXXX, s.r.o. dle čl. 36a uvedeného nařízení spočívající v podání celního prohlášení před vstupem zboží na celní území Společenství, a v konečném důsledku tak nepřiznáním dovozu shora uvedeného zboží v celkové hodnotě nejméně 246 000 USD zapříčinili neodvedení dovozního cla v celkové výši 104 518,- Kč, ke škodě České republiky, zastoupené Celním úřadem pro Zlínský kraj,
3. **Ing. Alexandr TXXXXX**, který dne 9. 7. 2014 vystavil či nechal vystavit zálohovou fakturu č. 2013/CZ06 na částku 123 208,38 USD (včetně DPH 21 %), a stejně tak společnost **AXXXXX, s.r.o.**, jejímž jménem byla dne 9. 7. 2014 vystavena zálohová faktura č. 2013/CZ06 na částku 123 208,38 USD (včetně DPH 21 %), a to na základě kupní smlouvy č. 05/POD/2014 mezi prodávajícím **AXXXXX, s.r.o.** a kupujícím **PXXXXX. a.s.**, jejímž předmětem byla dodávka elektronických náhradních dílů pro pozemní bojová vozidla, nesplnili svou povinnost vyplývající z § 108 odst. 1 bod i) a § 101 odst. 7 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, a ve lhůtě do 25. 8. 2014 nepodali daňové přiznání k DPH a daň ve výši 21.383,27 USD, tedy 436 026,31 Kč (dle kurzu ČNB ke dni provedení úhrady, tj. k 23. 7. 2014), která byla na vystavené zálohové faktuře vyčíslena, neuhradili, ačkoli fakturovaná částka byla společností **PXXXXX** společností **AXXXXX, s.r.o.** dne 23. 7. 2014 uhrazena, čímž České republice, zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu způsobili škodu právě ve výši 436 026,31 Kč,

t e d y

Ing. Vratislav MXXXXX, Ing. Alexandr TXXXXX a Ing. Eva ZXXXXX MXXXXX společným jednáním popsáním pod bodem 1. bez licence měli provést zahraniční obchod s vojenským materiálem,

Ing. Vratislav MXXXXX, Ing. Eva ZXXXXX MXXXXX a PXXXXX společným jednáním popsáním pod bodem 2. ve větším rozsahu měli zkrátit clo,

Ing. Alexandr TXXXXX a AXXXXX, s.r.o. společným jednáním popsáním pod bodem 2. a jednáním popsáním pod bodem 3. ve větším rozsahu měli zkrátit clo a daň a spáchat takový čin ve značném rozsahu,

č í m ž m ě l i s p á c h a t

Ing. Vratislav MXXXXX, Ing. Alexandr TXXXXX a Ing. Eva ZXXXXX MXXXXX jednáním popsaným pod bodem 1.:

zločin provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence podle § 265 odst. 1 trestního zákoníku, formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

Ing. Vratislav MXXXXX, Ing. Eva ZXXXXX MXXXXX a PXXXXX jednáním popsaným pod bodem 2.:

přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

Ing. Alexandr TXXXXX a AXXXXX, s.r.o. jednáním popsaným pod body 2. a 3.:

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku, v bodě 2. formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

O d ů v o d n ě n í :

Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně, podala dne 16. 3. 2016 ke Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, obžalobu na Ing. Vratislava MXXXXX, Ing. Alexandra TXXXXX, Ing. Evu ZXXXXX MXXXXX, PXXXXX. a. s., AXXXXX, s. r. o., ve které je vinila z výše uvedeného jednání, které právně kvalifikovala tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, jako soud nalézací provedl v průběhu hlavních líčení celou řadu důkazů, přičemž soud v rámci odůvodnění tohoto rozsudku stručně uvede skutečnosti uváděné jednotlivými obžalovanými, svědky a dále listinné důkazy, které jsou pro posouzení skutkového děje rozhodné.

Obžalovaný Ing. Vratislav MXXXXX (bývalý předseda představenstva PXXXXX. a. s.) u hlavního líčení i v přípravném řízení odmítl spáchání trestné činnosti. Obžalovaný v souladu se svojí výpovědí v přípravném řízení uvedl, že ve věci jsou směřovány dva samostatné obchodní případy; jeden se týkal obchodu mezi UXXXXX, PXXXXX a Ministerstvem obrany Egypta, druhý obchodu mezi PXXXXX a Alžírskem, jehož předmětem byly mj. náhradní díly pro systém KWADRAT (pásmové vozidlo protivzdušné obrany zaměřené na boj s letectvem). Tyto náhradní díly měly být společností PXXXXX dodány předem nasmlouvanými subdodavateli, k čemuž společnost PXXXXX měla vyřízeny dovozní licence, avšak vzhledem k tomu, že veškeré požadované náhradní díly nebyly dodány, oslovila společnost PXXXXX všechny potencionální partnery se žádostí o dodání těchto náhradní dílů tak, aby byl splněn závazek vůči alžírskému odběrateli. Od pana TXXXXX pak dostali nabídku, že jeho společnost (která má povolení k obchodování s vojenským materiálem) náhradní díly pro Alžírsko dodá, a proto byl uzavřen kontrakt č. 05/POD/2014, přičemž Ing.

Vratislav MXXXXX předpokládal, že pan TXXXXX zboží doveze legálně – podle zákona. Na kontrakt byla zaplacená záloha 123 000 USD, což byla polovina sjednané kupní ceny, do dne podání výpovědi však zboží dodáno nebylo – dle sdělení pana TXXXXX se zboží na Ukrajině vyrábí. Pokud se týká obchodního případu se společností UXXXXX a Ministerstvem obrany Egypta, ten probíhal na základě řádně vyřízených licencí, přičemž dodávka, která přišla dne 22. 8. 2014 do Kunovic, obsahovala nějaké zboží navíc, které se nedalo identifikovat. Proto společnost PXXXXX napsala ukrajinskému dodavateli UXXXXX, a touto společností bylo sděleno, ať si PXXXXX se zbožím naloží dle vlastní vůle.

Obžalovaný dále u hlavního líčení dodal, že v předcházejícím období docházelo k převzetí zboží od firmy UXXXXX přímo na Ukrajině před samotným transportem, kde se vždy zkontroloval stav zboží, počet kusů a další technické náležitosti. V případě, který jest uveden v obžalobě, se však převzetí žádný zástupce firmy nezúčastnil, protože od února do dubna roku 2014 v Kyjevě na Majdanu probíhaly demonstrace, přičemž sklady firmy UXXXXX jsou poblíž Majdanu. Zástupcům firmy bylo doporučeno, aby na Ukrajinu s ohledem na bezpečnost nejezdili a proto byla uzavřena s ukrajinskou firmou dohoda o převzetí zboží korespondenčně a následné kontrole až na území České republiky, takže teprve na území České republiky měl být podepsán předávací protokol, vystavena konečná faktura, která by byla zaplacená, a mohlo dojít k proclení zásilky. Samotné zboží bylo převzato za účasti celníků dne 22. 7. 2014 v rámci tranzitního povolení, neboť zboží vstoupilo do České republiky z třetí země a tranzitní zem, v tomto případě Slovenská republika, na hranicích mezi Ukrajinou a Slovenskem vydala tzv. „tranzitku“. Na tranzitní povolení následně přijel kamion na příslušný celní úřad, což bylo v Uherském Hradišti. Celníci pak musí rozpečetit kamion, spočítat bedny, případně kontrolovat jednotlivé součástky. Po rozpečetění kamionu se převádí tranzitní povolení na tzv. dočasné uskladnění, což jest uskladnění v celním dočasném skladu, který firma PXXXXX provozuje. Toto zboží však stále jakoby nebylo na území České republiky, neboť se jedná o celní materiál. Samotná firma však může se zbožím manipulovat, např. otevírat bedny, kontrolovat zboží, ale zboží nesmí vyjmout, případně dát do beden jiné zboží. Na dočasný celní sklad přišlo zboží dne 22. 7. 2014 v 11 hodin dopoledne, což si obžalovaný pamatuje, protože v tuto dobu řešil jinou dodávku zboží od českého subdodavatele a toto převzetí musel přerušit a věnovat se celníkům. Samotné zboží pak leželo ve skladu firmy od 22. 7. do 26. 7. 2014 a po celou tuto dobu pracovníci firmy mohli s bednami manipulovat v rámci podmínek dočasného celního skladu; mohli tedy bedny rozpečetit, prohlédnout si obsah beden, ale nic takového pracovníci neudělali a zjevně tak nepředpokládali, že by v zásilce bylo zboží jiné, než které bylo objednáno. V předcházejících případech bylo zboží vždy řádně a vcelku podrobně kontrolováno, nikoliv jen namátkově, ale kontrolován byl i počet kusů. Pokud by v předcházejících zásilkách bylo více kusů, tak podle názoru obžalovaného by to celníci vždy dohledali. Samotní celníci učinili kontrolu dne 26. 7. 2014, zjistili dodání více zboží, a to i za pomoci pracovníků firmy PXXXXX, kteří jim rovněž pomohli odvézt nadbytečné zboží. V žádném případě tak nelze hovořit o nespolupráci s orgány celní správy nebo s policií, protože pracovníci PXXXXX dodali těmto orgánům veškeré doklady, které požadovali a poskytli i veškerou součinnost. Obžalovaný posléze odmítl odpovídat na případné otázky.

Obžalovaný Ing. Alexandr TXXXXX (bývalý jednatel společnosti AXXXXX, s.r.o.) ve své výpovědi u hlavního líčení uváděl skutečnosti shodné se svojí výpovědí z přípravného

řízení a jednoznačně odmítl spáchání trestné činnosti. Obžalovaný potvrdil uzavření smlouvy za svoji firmu AXXXXX se společností PXXXXX., kdy se jednalo o zprostředkovatelskou smlouvu, jejímž předmětem bylo zajištění dodávek zboží od obchodních partnerů obžalovaného Ing. TXXXXX z Ukrajiny. Na základě žádosti společnosti PXXXXX hledali dodavatele zboží, které mělo být předmětem dodávky do Alžírsku, přičemž jelikož se jednalo o již nevyráběné náhradní díly, trvalo asi rok či rok a půl než společnost PXXXXX z Ukrajiny (společně s UXXXXX obchodní partner společnosti AXXXXX) sdělila, že zboží našla v nějakých skladech v Bulharsku. Obchod s požadovaným zbožím byl zařízen přes tři společnosti – kyperskou a bulharskou společnost (TXXXXX 2 a EXXXXX XXXXX), přičemž důvodem, proč byla do obchodu zařazena kyperská společnost, byly dle společnosti PXXXXX daňové záležitosti (kyperská společnost měla platit dvakrát menší daň, tj. 10 procent). Pro uskutečnění tohoto obchodu obdržel od společnosti PXXXXX zálohu ve výši 50 %, z čehož si ponechal 10 % jako provizi a zbytek odeslal na účet kyperské společnosti. Kyperská společnost pak vystavila certifikát bulharské společnosti a ta měla zboží dodat společnosti obžalovaného Ing. TXXXXX, tj. společnosti AXXXXX. Zboží do dne uskutečnění výsledku obžalovaného dodáno nebylo. Pokud se týká přímého obchodu společnosti PXXXXX s ukrajinským dodavatelem, o tom obžalovaný v podstatě nic neví, předpokládá, že jiné zboží se do zásilky dostalo omylem, neboť na Ukrajině je velký nepořádek. Obžalovaný považuje za nesmysl, že by sjednal jakýkoli nelegální obchod, neboť na vše měl licenci. Pokud se týká nepřiznání DPH ze zálohové faktury, k tomuto bodu usnesení o zahájení trestního stíhání obžalovaný Ing. TXXXXX využil svého práva a nevyprávěl, neboť dle jeho vyjádření se jedná o finanční záležitosti, kterým ne úplně rozumí a které měla na starost paní účetní.

Obžalovaný Ing. TXXXXX u hlavního líčení (č. l. 2059-2061) opět zdůraznil svoji nevinu. Obžalovaný dle své výpovědi s firmou PXXXXX spolupracoval několik let; nejprve pomocí firmy, ve které měl společníka, který však sám chtěl firmu ovládnout. Proto obžalovaný založil firmu novou a pokračoval v činnosti spočívající ve zprostředkování, či nákupch vojenského materiálu. Protože se chtěl zúčastnit různých tendrů a nová firma musela mít určitou historii; v této souvislosti obžalovanému radil svědek KXXXXX. Při shánění starších součástí byla objevena možnost nákupu v Bulharsku; přitom na součástky nebyla potřeba licence, stačil vývozní certifikát. Obžalovaný se šel poradit na Licenční správu, následně byl certifikát vypsán na kyperskou společnost a posléze tato společnost jej vystavila bulharské společnosti. S ohledem na nadbytečnou dopravu mezi Bulharskem a Kyprem bylo dohodnuto dopravit zboží přímo. V tuto dobu nastal problém s policií, proto obžalovaný věc zkontroloval s představiteli firmy PXXXXX a zboží je do doby jeho výsledku deponováno v Bulharsku. Za zboží byla zaplacená 50 % záloha, kterou obžalovaný zaslal na účet kyperské společnosti. Obžalovaný nejprve vystavoval fakturu sám, zaslal ji do firmy PXXXXX, kde ji zkontrolovali a originál předal své účetní. Účetní ale zjistila chybu, proto volala do firmy PXXXXX a následně byla faktura přepracována podle zákona, aby byla v pořádku. Po přepracování faktury ji účetní následně přinesla na finanční úřad. Po měsíci byl obžalovaný pozván na finanční úřad na vysvětlení, byla učiněna kontrola a sepsán protokol. V době vystavení faktury obžalovaný jako majitel firmy nebyl plátcem DPH a sám rozhodně neměl žádný úmysl zkrátit daň a ve všem se spoléhal na účetní, která dané záležitosti kontroluje, takže se spoléhal na svědkyni Dagmar HXXXXX. Ke společnosti UXXXXX se sídlem v Kyjevě svědek uvedl, že tuto společnost zná a sám se zúčastňuje zprostředkování,

případně určité formy pomoci při prodeji zboží z této společnosti za určitou provizi okolo 4 %. Co se týče dodaného zboží, které jest uvedeno v bodě 1. obžaloby, pak obžalovaného požádal svědek KXXXXXX, aby zjistil, zda zboží bylo řádně dopraveno a zda bude převzato. V tuto dobu obžalovaný jednal s panem MXXXXXX a ředitelem firmy PXXXXXX; se spoluobžalovanými o této věci nejednal. Sám obžalovaný dodávku, resp. její přívoz, jen kontroloval, takže zkontroloval jen, že zboží bylo doručeno, nikoliv jaké zboží bylo doručeno a obsah beden nekontroloval. Následně bylo zjištěno dodání více zboží a obžalovaný požádal o pomoc svědka KXXXXXX, ale výsledkem bylo jen, že představitelé firmy UXXXXXX z Ukrajiny dali tzv. od celé záležitosti „ruce pryč“. Obžalovaný neví, jaké zboží mělo být v dodávce, takže ani neví, k čemu mělo být použito. V této obchodní věci obžalovaný zprostředkoval obchod mezi firmou PXXXXXX a UXXXXXX, za což měl obdržet provizi 4 %. Samotné obchody se zbrojním materiálem trvají i několik let a podle obžalovaného se vesměs jedná o dlouhodobé záležitosti.

Obžalovaná Ing. Eva ZXXXXXX MXXXXXX (vedoucí referentka divize obchodu s neleteckým materiálem v obchodní společnosti PXXXXXX. a.s.) uváděla u hlavního líčení skutečnosti shodné se svou výpovědí v přípravném řízení. Podle obžalované společnost PXXXXXX měla uzavřen kontrakt s Ministerstvem národní obrany Alžírsko, přičemž v důsledku stornování části nasmlouvaných položek jedním z dodavatelů společnost PXXXXXX oslovovala různé dodavatele k nahrazení výpadku. Jelikož dlouholetý obchodní partner pan TXXXXXX (resp. jeho společnost AXXXXXX) poté přislíbil díly dodat, byla uzavřena kupní smlouva č. 05/POD/2014. Poté, co bylo v zásilce od společnosti UXXXXXX (určené pro Egypt) zjištěno neobjednané zboží, byla obžalovaná pověřena získáním stanoviska společnosti UXXXXXX k této záležitosti, přičemž tato společnost po několika urgencích sdělila, že společnost PXXXXXX má právo samostatně přijímat jakákoli rozhodnutí ohledně této produkce. Jednalo se o větu, kterou společnost UXXXXXX doplnila na žádost společnosti PXXXXXX, avšak bylo tomu tak proto, že společnost PXXXXXX požadovala jasný postoj společnosti UXXXXXX k tomu, zda chtějí doručené (avšak neobjednané) zboží zpět či nikoli. Pokud se týká kupní smlouvy s panem TXXXXXX, zboží měla dodat společnost AXXXXXX a poté mělo být odesláno alžírské straně v souladu s platnou existující vývozní licencí. Dle obžalované Ing. ZXXXXXX MXXXXXX neexistuje žádný důvod, proč by se snažili do ČR dostat zboží nelegálně, neboť – jak již bylo uvedeno – na jeho vývoz byla vydána platná licence.

U hlavního líčení obžalovaná zdůraznila, že v rámci obchodů, kdy zboží mělo být dodáno do Egypta, byl nákup náhradních dílů proveden v rámci České republiky. Nejednalo se tak o zahraniční obchod bez povolení nebo licence, ale jednalo se o tuzemský obchod, v rámci kterého se předpokládá, že subjekty mají povolení k obchodování s vojenským materiálem. V případě nákupu zboží tímto způsobem firma PXXXXXX přijímá zboží na sklad, nabytí materiálu je vždy řádně dokumentováno a v zákonné lhůtě je hlášeno přijetí materiálu Policii ČR. Zboží bylo nakoupeno za účelem dodání dalšímu zahraničnímu dodavateli a vývozní licence již byla potvrzena. Pokud by společnost chtěla nakoupit zboží mimo Evropskou unii, např. na Ukrajině, musela by požádat o dovozní licenci u Licenční správy Ministerstva průmyslu a obchodu, přičemž Licenční správě je povinná předložit řadu dokladů, a to především platný notifikovaný kontrakt s konečným uživatelem a certifikát konečného uživatele, případně podepsanou kupní smlouvu a poté musí obdržet dovozní licenci. Jelikož

zboží bylo nakoupeno v rámci Evropské unie, resp. České republiky, firma PXXXXX se nemusela o nic starat, zajišťovat dovozní licenci apod. Firma se nepodílela na nelegálním dovozu. V případě dodávek od firmy UXXXXX, byť přes další firmy, společnost PXXXXX si přebírala zboží na Ukrajině, s ohledem na politickou situaci však tato praxe nebyla možná. Kamion z Ukrajiny se zbožím přijel do Kunovic 22. 8. 2014 a v celním skladě společnosti se čekalo 4 dny, až se dostaví celníci. V tuto dobu se zásilky nikdo nedotkl, plomby byly neporušeny a teprve při otevření a kontrole se zjistilo, že mezi zbožím je nějaká drobná elektrotechnika, která nebyla součástí řádné dodávky. Zboží bylo celní správou zabaveno a společnost PXXXXX byla vyzvána, aby podala v této záležitosti vysvětlení. Obžalovaná byla požádána od vedení firmy, aby zjistila, jakým způsobem se neobjednané zboží v zásilce objevilo. Obžalovaná oslovila firmu UXXXXX, která jen obecně uvedla zaslání specifikovaného zboží a přes urgence se k dodání nevyžádaného zboží nevyjádřila. V rámci dodání zboží, které bylo dodáno prostřednictvím firmy spoluobžalovaného TXXXXX, se spoluobžalovaný TXXXXX obrátil na firmu PXXXXX se žádostí o sdělení postupu při žádání o licenci nebo importního certifikátu a ukázkou formuláře. V tomto směru poskytla spoluobžalovanému firma PXXXXX součinnost, ale s Licenční správou již firma obžalovaného TXXXXXa komunikovala sama. Pokud se týká plateb, společnost PXXXXX v rámci zálohové faktury zaplatila firmě AXXXXX 50 % ceny s tím, že zbytek bude dodán po dodání zboží z Bulharska do České republiky. Dodání však doposud nebylo realizováno, takže transakce v hodnotě 240 tis. dolarů nebyla ukončena. Společnost PXXXXX zálohu společnosti AXXXXX reálně zaplatila a bylo fakturováno plnění i s DPH a platba proběhla včetně platby DPH. Společnost PXXXXX následně pravděpodobně uplatnila úhradu DPH v daňovém přiznání, ale obžalovaná tyto skutečnosti jen předpokládá, protože ve společnosti neměla na starosti účetnictví nebo odvody DPH a zastávala funkci vedoucího obchodního referenta. Tyto skutečnosti by mohla zodpovědět finanční ředitelka Ing. Štěpánka DXXXXX. Obžalovaná uvedla, že spolupráce s obžalovaným TXXXXX je dlouhodobá a smlouva s ním uzavřená je obecného charakteru. Spoluobžalovaný vesměs zajišťuje obchody s ukrajinskou stranou, částečně je dozoruje a z obchodů dostává sjednanou provizi. Pokud se týká firmy AXXXXX, původně společnost PXXXXX obchodovala s firmou AXXXXX obžalovaného TXXXXX a firma AXXXXX byla firma nová. Spoluobžalovaný TXXXXX však doložil výpis obchodního rejstříku, takže bylo zřejmé, že se jedná o českou firmu a rovněž doložil povolení s vojenským materiálem od Licenční správy Ministerstva průmyslu a obchodu. Obžalovaná zdůraznila, že neví, zda v rámci obchodů s Alžírskem byly uzavírány další smlouvy; pokud se týká zboží pro egyptský kontrakt, pak při dodání zboží nebyla, ale u předání byl spoluobžalovaný Ing. MXXXXX a další kolegyně. Jaká byla celková hodnota tohoto zboží pro egyptský trh, neví, ale zadržené zboží, tedy zboží, které nebylo objednáno, bylo přibližně v hodnotě poloviny dodávky. Hodnota celého kontraktu byla za 240 tis. dolarů. Obžalovaná zdůraznila, že firma nakupuje zboží pro další dodávky a nenakupuje zboží na sklad. Samotná firma neměla nikdy jakýkoliv problém v rámci licenčního řízení, případně platby daní nebo DPH.

Obžalovaná u hlavního líčení konaného dne 19. 10. 2016 pak k dotazu soudu (č. I. 2141) uvedla, že emailová korespondence mezi firmou PXXXXX. a. s. a společností UXXXXX poté, co bylo dodáno zboží, které bylo nevyžádáno (a které je předmětem obžaloby), byla vcelku rozsáhlá, neboť společnost byla celním úřadem dotazována na dané zboží a bylo žádáno, aby se k určitému datu k celé události vyjádřila. Obžalovaná proto dostala za úkol,

aby se dotázala ukrajinské strany, zda ví o dodání zboží, které nebylo vyžádáno a jakým způsobem s tímto zbožím naložit. Odpověď příp. vyjádření, jakým způsobem s tímto zbožím naložit požadovali pracovníci celního úřadu, kteří uváděli, aby v prohlášení ukrajinské strany bylo příp. vyjádření, že zboží nechtějí zaslat zpět a ponechají ho k dispozici v ČR k případnému zlikvidování, které provede celní úřad. Obžalovaná se několikrát dotazovala společnosti UXXXXX, zda se k této situaci může vyjádřit, ale jelikož jejich odpověď neobsahovala, jak se zbožím naložit, tyto dotazy opakovala. V poslední odpovědi se nakonec objevila věta, že souhlasí, aby se zbožím bylo v ČR jakkoliv naloženo. Podle obžalované tato věta pravděpodobně nebyla autentickou součástí původně napsaného dopisu a tuto skutečnost sdělila i svým spolupracovníkům. Podle jejího názoru tato věta byla přiřčena k původnímu dopisu, ale sama obžalovaná tuto skutečnost nemohla nijak ovlivnit. Podle jejího názoru se jedná o dodatek k původnímu konceptu dopisu, a jakým způsobem se dodatek v korespondenci ocitl, svědkyně neví. V této souvislosti soud upozorňuje, že výpověď svědka Vadyma BXXXXX KXXXXX byla uskutečněna před zahájením trestního stíhání obžalovaných, tedy před doručením usnesení o zahájení trestního stíhání a je procesně zcela nepoužitelná. Soud tuto výpověď v odůvodnění rozsudku uvádí jen z důvodu dokreslení situace, ale v žádném případě s ní nečiní žádné důkazní závěry. Výpověď obžalované ve směru tzv. dodatku v emailové korespondenci z tohoto důvodu není žádným důkazem zpochybněna. Obžalovaná dále uvedla, že od ukrajinské strany dostali seznam zboží, které má obsahovat zásilka doručená v červenci 2014, a v seznamu byly uvedeny věci, které byly předmětem smlouvy (4 nebo 5 egyptských kontraktů) a v seznamu se nenacházel žádný seznam zboží, které by mělo být zasláno navíc a které bylo objeveno celním úřadem. K výpovědi obžalované byl rovněž dotázán obžalovaný Ing. Alexandr TXXXXX, který uvedl, že žádný seznam zboží, které bylo české straně dodáno a kde jsou uvedeny i věci, které byly dodány mimo oficiální objednávku, neobdržel.

Svědka Jiří FXXXXX (č. 1. 2061-2062), který je jednatelem společnosti AXXXXX, ve své výpovědi uvedl, že jednatelem je od 30. 3. 2015, přičemž v předcházející době pracoval u Policie ČR (do roku 2010), a to u speciálního útvaru ÚOOZ, který měl mj. na starosti povolování zahraničních obchodů s vojenským materiálem a tzv. prověrky těchto společností. Od policie odešel z důvodu věkového limitu. Nabídku na jednatele dostal od svého kamaráda, neboť předcházející jednatel ve společnosti údajně firmě škodil a obžalovaný Ing. TXXXXX potřeboval jednatele, který by měl oprávnění od Národního bezpečnostního úřadu na obchodování s vojenským materiálem, což obžalovaný Ing. TXXXXX nemá. Podle svědka Ing. TXXXXX má výrazné obavy ze sledování určitými osobami, a to i včetně policie, takže nejprve si myslel, že svědek byl na něj nasazen od policie. Posléze se tato situace vyřešila. Podle názoru svědka je v daném oboru silné konkurenční prostředí a od konkurence je snaha firmu jakýmkoliv způsobem zlikvidovat. Sám svědek si myslí, že zboží, které bylo v zásilce mimo objednané věci, bylo do zásilky vloženo záměrně za účelem likvidace firmy, neboť firma AXXXXX je pro určité firmy nepřijemnou konkurencí v tendrech, přičemž celkově oblast zbrojírenství je oblast vcelku lukrativní. Pokud se týče údajného obcházení daňových povinností DPH, svědek zdůraznil, že firma byla podrobena vícekrát šetření Finančního úřadu Praha 5, jednání se svědek osobně zúčastnil, a to i v některých případech za účasti účetní Dagmar HXXXXX. Ve všech případech nebyly zjištěny žádné pochybnosti a doposud společnost nedostala vyrozumění o výsledcích šetření.

Na straně druhé nedostala ani žádný příkaz k nějaké úhradě finančních částek. Svědek současně uvedl, že v rámci přípravného řízení nedal svolení účetní společnosti Dagmar HXXXXX vypovídat ve věci firmy, stejně jako v přípravném řízení nevypovídal svědek sám, ale u hlavního líčení účetní Dagmar HXXXXX může vypovídat. Podle svědka samotné zaslání nevyžádaného zboží, pokud nebyla něčí nedbalost, tak se jednalo o špatný úmysl. Svědka poněkud zarazí neúčast zaměstnance firmy PXXXXX na Ukrajině při nakládání materiálu, na straně druhé v době rozhodné na Ukrajině byla válečná situace, takže je tato neúčast vcelku logická. Pokud se týká svědka KXXXXX, se svědkem se svědek FXXXXX nikdy nesetkal, ani s ním nejednal a o této osobě ví od obžalovaného Ing. TXXXXX v rámci obchodních aktivit při obchodních nabídkách, vyřizování obchodních smluv apod.

Svědce Dagmar HXXXXX (č. l. 2111-2112) ve své výpovědi uvedla, že pro společnost AXXXXX a následně pro společnost AXXXXX dělala a dělá externí účetní, v rámci kteréžto činnosti zpracovává účetní doklady. Faktury pro společnost AXXXXX vystavoval obžalovaný Ing. TXXXXX a po založení firmy AXXXXX faktury nadále vystavoval. Při vystavení faktury pro firmu PXXXXX však ze strany obžalovaného došlo k omylu, protože fakturu vystavil včetně DPH, ačkoliv společnost AXXXXX nebyla plátcem DPH. Po tomto zjištění svědkyně neprodleně informovala firmu PXXXXX, a to paní FXXXXX a sdělila jí problém s fakturou, kterou označila za fakturu informativní. Paní FXXXXX pak navrhla věc řešit v rámci závěrečné faktury, neboť špatně vystavená faktura byla jen 50% zálohová faktura, kdy v rámci závěrečného zúčtování dojde k výměně špatně vystavené faktury a k nápravě v účetnictví. Samotná faktura, která byla vystavena do účetnictví, však nebyla vytisknuta a finančnímu úřadu byla dodána v říjnu nebo listopadu 2015 správná faktura. V rámci šetření byla svědkyně na kontrole na finančním úřadu, kde byl sepsán zápis a následně se již finanční úřad neozval. Po zjištění vadnosti faktury tedy byla vystavena faktura nová, která odpovídala daňovým a účetním zákonům ČR bez DPH, a to přibližně do 1 měsíce od vystavení faktury původní. I v případě nestornování faktury by podle svědkyně státu nevznikla škoda. Svědkyně současně specifikovala fakturu, kdy se jednalo o fakturu ze dne 9. 7. 2014 na částku 123.208,38 USD, přičemž podle svědkyně faktura byla obžalovaným vystavena vč. DPH, neboť obžalovaný byl zvyklý takto faktury vystavovat v rámci firmy AXXXXX a neuvědomil mi, že firma AXXXXX v době vystavení faktury není plátcem DPH.

Svědce Ing. Štěpánka DXXXXX (č. l. 2112-2113) uvedla, že od roku 2014 je zaměstnankyní společnosti PXXXXX. na funkci finanční ředitelka a má tak odpovědnost za ekonomické oddělení, které zpracovává účetní a daňové doklady. Pokud se týká faktury z 9. 7. 2014 na částku 123.208,38 USD, kterou vydal obžalovaný Ing. TXXXXX za společnost AXXXXX, jedná se o zálohovou fakturu, takže se jedná o účetní, nikoli daňový doklad. Společnost PXXXXX neuplatnila odpočet DPH v rámci svého daňového přiznání, protože neobdrželi řádný daňový doklad k uhrazené faktuře a bez daňového dokladu nemůže společnost uplatnit odpočet. Z jakého důvodu společnost neobdržela od společnosti AXXXXX daňový doklad svědkyně neví. Záloha byla zaplácena podle smlouvy, a to vč. DPH, přičemž celkové plnění by bylo specifikováno až po naplnění smlouvy o dodání zboží. Podle svědkyně na základě předmětné faktury od firmy AXXXXX nemohlo dojít ke zkrácení DPH.

Svědék kpt. Mgr. Ondřej RXXXXX (č. l. 2113) ve své výpovědi uvedl, že je zaměstnancem Celního úřadu pro Zlínský kraj a v současné době, jakožto úřední osoba odvolacího orgánu, rozhoduje v odvolacím řízení o odvolání společnosti PXXXXX proti platebnímu výměru o doplatku cla. Odvolací řízení probíhá přibližně 5 měsíců a doposud není rozhodnuto, protože nebyly shromážděny všechny relevantní podklady. V současné době je však řízení již ve fázi, kdy úřad vyhodnocuje shromážděné důkazy a shromažďuje podklady pro odůvodnění svého rozhodnutí. Samotné clo bylo vyměřeno z důvodu dopravy zboží pro společnost PXXXXX, které nebylo uvedeno v dokladech a které tak podle těchto dokladů by nebylo celně postiženo. Pokud se týká tvrzení společnosti PXXXXX, že zboží bylo zasláno bez jejich vědomí a žádosti, tak v rámci celního řízení u společnosti PXXXXX existuje objektivní odpovědnost za zboží a na jejich straně je tak důkazní povinnost prokázat dovoz bez jejího vědomí. Pokud se týká obecně o nakládání zboží, které přicestuje do celního skladu, pak zboží, které je vedeno ve zvláštním režimu, se musí ohlásit po ukončení jeho přepravy celnímu úřadu a oprávněný má možnost si zboží zkontrolovat, zda se jedná o zboží, které bylo řádně odesláno a které má obdržet. Celní úřad má možnost si zboží zkontrolovat. Zda má společnost, která si objednala zboží, právo zkontrolovat zboží i bez účasti pracovníků celního úřadu, svědek nevěděl.

Svědék npor. Mgr. Leoš CXXXXX (č. l. 2119-2120) uvedl, že je vedoucím celního oddělení územního pracoviště v Uherském Hradišti Celního úřadu pro Zlínský kraj. Svědek nejprve obecně uvedl, že kontroly v rámci dočasného celního skladu buď probíhají v rámci přímé fyzické kontroly zboží, nebo může být provedena jen dokladová kontrola, v rámci které je vycházeno z údajů uvedených v celním prohlášení. Samotné zboží, které bylo doručeno firmě PXXXXX, bylo v dočasném skladu již 4 dny před samotnou kontrolou a podle svědka, pokud by z beden, kde zboží bylo uskladněno, část zboží bylo vyňato, pak provedená kontrola by pravděpodobně tuto skutečnost nezjistila. Samotná kontrola proběhla dne 26. 7. 2014 přibližně v době od 8 do 12 hodin dopoledne a společnost, resp. její pracovníci byli po kontrole uvědomeni asi okolo 7. hodiny ranní, přibližně jednu hodinu před kontrolou. V rámci kontroly bylo zkontrolováno 29 beden a během kontroly bylo nalezeno zboží, které nebylo uvedeno v celním prohlášení a nebylo uvedeno ani na fakturách. Samotné zboží byly elektrosoučástky pro radarové a protiletdecké systémy. Jak zboží bylo zabalené, si již svědek přesně nepamatuje, pravděpodobně v papírech příp. igelitových sáčkách. Zboží bylo uskladněno v různě velkých bednách a vše bylo zapečetěno pouze jednou plombou od slovenského celního úřadu. Bedny byly uzavřeny jinak závěry v rámci klasických olůvek. Pokud by společnost chtěla zboží prohlédnout před celní kontrolou, pak na straně společnosti není oznamovací povinnost. Samotné zboží bylo podle laického pohledu svědka běžnou elektronikou a svědek, který není odborník, tak nemůže určit, zda se jednalo nebo nejednalo o vojenský materiál, příp. zda tyto věci mohly být použity i v rámci nevojenských činností. Svědek označil kontrolu za standardní, která byla provedena na základě žádosti od pracovníků Celního úřadu pro Olomoucký kraj. Podnět zdůvodněn nebyl. V rámci celního řízení běžně bývají prováděny kontroly obdobného zboží, a to přibližně v rámci 1/3 dodávek. V jakém rozsahu přesně kontroly probíhají či probíhaly u společnosti PXXXXX, svědek neví, a proto soud svědka požádal o dodání dokladů, ze kterých by tyto skutečnosti mohly být zjištěny. Při kontrole dne 26. 7. 2014 se zástupci firmy PXXXXX chovali zcela normálně bez jakékoliv nervozity. Firma po zjištění dodání zboží, které nebylo objednáno, nabídla

součinnost a část zboží byla za celní úřad zavezena automobilem ve vlastnictví firmy PXXXXX.

Svědék npor. Tomáš SXXXXX (č. l. 2115) uvedl, že se zúčastnil předmětné kontroly jako pracovník celního úřadu. Z jeho strany se jednalo o první kontrolu obdobného typu a z jakého důvodu, příp. na základě jakého podnětu byla prováděna, svědek neví. Při příjezdu do dočasného celního skladu byli na místě přítomni zástupci společnosti PXXXXX, kteří se chovali zcela normálně. Zda byli dopředu o kontrole informováni, svědek neví. Samotná zásilka byla umístěna v bednách bez pečeti. Jak bylo zboží baleno, příp. specifikace tohoto zboží, si svědek již nepamatuje.

Svědék nprap. František PXXXXX (č. l. 2115-2116) jako pracovník celního úřadu se zúčastnil předmětné kontroly zboží, které obdržela společnost PXXXXX. Zboží bylo uloženo v dřevěných bednách, svědek již neví, zda tyto bedny byly zapečetěny. Bylo nalezeno zboží, které nebylo uvedeno v dodacích fakturách. Část zboží, které ve fakturách uvedeno nebylo, bylo odvezeno jednak v automobilu celní správy, jednak v automobilu společnosti PXXXXX na celní úřad. Podle svědka se kontroly běžně před samotnou kontrolou hlásí zástupcům společnosti, přičemž zboží, které bylo kontrolováno, bylo v celním skladu již 4 dny před samotnou kontrolou. Pokud část zboží byla z beden, kde byly uskladněny, vyňata, tak tato kontrola by tuto skutečnost nezjistila. V předcházejícím období nebyly nikdy zjištěny žádné pochybení u společností PXXXXX. Svědek přesně neví, jak často byla prováděna kontrola u společnosti PXXXXX, ale odhaduje četnost těchto kontrol na 1/3 dodaného zboží.

Svědék Ing. Roman SXXXXX (č. l. 2116) ve své výpovědi uvedl, že pracuje jako vedoucí oddělení vojenského materiálu na Licenční správě Ministerstva průmyslu a obchodu, kde mj. kontrolují plnění ustanovení zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem. Svědek byl dotazován k licenčnímu řízení v rámci obchodu s vojenským materiálem. Uvedl, že v případě dovozu vojenského materiálu z Bulharska přes Kypr do České republiky pak s ohledem na skutečnost členství Bulharska a Kypru v EU od poloviny roku 2012 se vztahuje na tento dovoz implementované nařízení EU o zjednodušených transferech v rámci EU, co se týče vojenského materiálu. Příjemci z ČR pak stačí jen vydané povolení na konkrétní země, s nimiž má možnost obchodovat v rámci vojenského materiálu. Svědkovi byla předložena licence Ministerstva průmyslu a obchodu, která je založena ve spisu (č. l. 2103-2104) a po prohlédnutí svědek konstatoval možnost vývozu vojenského materiálu v rámci daného povolení, příp. dovozu daného materiálu, neboť dané povolení zahrnuje jak Bulharsko, tak Kypr a další licence již není potřebná. Společnost tak nemusela podávat žádnou žádost, neboť transfer daného materiálu je v zákoně charakterizován jako přesun vojenského materiálu od dodavatele k příjemci, přičemž český subjekt vždy následně provádí vývoz mimo ČR. Pokud se týká firem z Bulharska a Kypru, tak v rámci dovozu do ČR si musí vyřídit vlastní vývozní transferní licenci. Samotné zboží, které bylo zajištěno, je zbožím, se kterým společnost PXXXXX běžně obchoduje a po novele toto zboží může být obchodováno bez omezení. Svědek k dotazu posléze se obecně vyjádřil k praktikám v rámci konkurence firem obchodujícími s vojenským materiálem, přičemž uvedl, že převážná část firem obchoduje v souladu se zákonem a v rámci řádného obchodního jednání. Při lukrativních zakázkách však dochází i takzvaně k podpásovému jednání.

Svědék Ing. Libor MXXXXX (č. l. 2117) ve své výpovědi uvedl, že pracuje na Licenční správě Ministerstva průmyslu a obchodu jako referent státní správy na oddělení vojenského materiálu, kde se zabývá licenčním řízením. Pokud se týče společnosti AXXXXX, tento název je mu povědomý, ale nepamatuje si na konkrétní licenční řízení. S obžalovaným Ing. TXXXXX se za dobu své pracovní činnosti setkal asi 2x na licenční správě v rámci konzultace, která se pravděpodobně týkala formální stránky podání žádosti, bližší skutečnosti si však nepamatuje. Dané konzultace jsou zcela běžné a poskytují se v rámci součinnosti k řádnému vyplnění formuláře. Bližší skutečnosti týkající se trestního řízení svědek nezná.

Svědčyně Hana HXXXXX (č. l. 2117) uvedla, že pracuje na Licenční správě, odboru vojenského materiálu, kde zpracovává dokumentaci k licencím. V rámci své pracovní aktivity se setkala se společností AXXXXX v rámci licenčního řízení. Svědkyně neuvedla žádné skutečnosti, které mají vztah k trestnímu řízení.

Svědék Vadym Borysovyč KXXXXX (č. l. 698-700), jehož výpověď byla u hlavního líčení se souhlasem procesních stran čtena, ve své výpovědi uvedl, že od prosince 2013 pracuje ve funkci zástupce generálního ředitele státní společnosti pro export a import, produkce a služeb vojenského a speciálního určení u UXXXXX, přičemž se státním podnikem specializovaná zahraničněobchodní firma UXXXXX má uzavřenu řadu komisních smluv na dodávku zboží. Svědkovi byla předložena kopie dopisu, která měla být zaslána české společnosti PXXXXX dne 24. 9. 2014 a který byl předložen celním orgánům ČR. V souvislosti s tímto dopisem byl dotázán, zda v originálu dopisu jest zápis „máte právo samostatně přijímat jakékoliv rozhodnutí ohledně této produkce“. Svědek uvedl, že v originále dopisu tato slova uvedena nejsou a neví, kde se v zápise o dopise, který byl předložen celním orgánům ČR, tato slova vzala. Nalézací soud konstatuje, že daná výpověď je procesně nevyužitelná s ohledem na dobu výslechu, který byl činěn před zahájením trestního stíhání obžalovaných.

Svědék Valentin NXXXXX MXXXXX (č. l. 850-853), jehož výpověď byla u hlavního líčení se souhlasem procesních stran čtena, uvedl, že je vlastníkem firmy TXXXXX-2, jejímž předmětem je vývoz, dovoz a transfer zbraní. S obžalovaným Ing. TXXXXX uzavřel smlouvu prostřednictvím „EXXXXX XXXXX“ LTD. Kypr na vývoz elektronických náhradních dílů, přičemž posledním příjemcem měla být firma PXXXXX ČR, což je patrné z textu povolení pro transfer č. 012636/16.9.2014. Jak měly být díly využity, svědek neví, ale jednalo se o dodávku standardních dílů, a to kondenzátorů, diod, tranzistorů, transformátorů a dalšího podobného zboží. Svědek s ohledem na uzavření kontaktu s Ing. TXXXXX požádal ministerstvo ekonomiky, energetiky a turismu o povolení transferu, které obdržel. Jako zálohu obdržel od Ing. TXXXXX částku 7.000 USD. Svědek v Bulharsku (svědek zde žije a má zde sídlo firma) požadované díly nenašel, proto se obrátil na Ukrajinu, kde od jedné firmy dostal příslib poskytnutí dílů. Doposud žádný díl dovezen do ČR nebyl. Svědek nezná představitele firmy PXXXXX, ani nehovořil s jejími představiteli a jednal jen s Ing. TXXXXX v rámci telefonických hovorů a Skypu, osobně se nepotkali. Pokud se týká emailu ze dne 14. 4. 2014, zda může Ing. TXXXXX pomoci při nákupu náhradních dílů mimo uzavřenou smlouvu, pak svědek sdělil, že nákup v Bulharsku nemůže realizovat a že nutně se zaměřit na Ukrajinu. Svědek sice zná firmy UXXXXX, PXXXXX a UXXXXX z Ukrajiny, ale nikdy s nimi neobchodoval a osobu jménem Volodymyr IXXXXX KXXXXX nezná. Rovněž nezná firmu

EXXXXX XXXXX LTD. Kypr a Ing. TXXXXX s ní jednal sám. Mezi firmou svědka a Ing. TXXXXX byla uzavřena smlouva ve výši do 7.000 USD a další okolnosti prodeje těchto dílů svědek nezná. Pokud se týče emailu ze dne 26. 8. 2014, tuto zprávu zaslal svědek Ing. TXXXXX s garancí, že zcela jistě dostane povolení k transferu od Ministerstva ekonomiky v termínu do 10. 9. 2014 a současně by k tomuto termínu zaslal fakturu na platbu 7.000 USD. V uzavřené smlouvě č. 2014/05-08 není uveden termín dodání a doposud nedošlo k proplacení, neboť smlouva nebyla realizována. S dalším emailem ze dne 3. 11. 2014 v příloze svědek zaslal protokol o předání a převzetí s žádostí, aby ho Ing. TXXXXX přeložil do angličtiny a předal firmě EXXXXX XXXXX s tím, že až svědek bude mít všechny požadované díly, požádá o jejich převzetí v Bulharsku v Blagoevgradu, kde je nutno mít s sebou výše uvedený protokol. Smlouva však doposud realizována nebyla. Současně svědek předložil doklady související s danou smlouvou.

Svědék Volodymyr IXXXXX KXXXXX (č. l. 946-950), jehož výpověď byla se souhlasem procesních stran čtena, ve své výpovědi uvedl, že je od roku 2008 ředitelem státního podniku UXXXXX. Svědek zná obžalovaného Ing. TXXXXX i českou společnost AXXXXX, se kterou společnost, kde je ředitelem, uzavřela smlouvu. Rovněž firma PXXXXX je svědkovi známá, ale s touto firmou nebylo obchodováno. Svědek rovněž zná Valentina MXXXXX a jeho bulharskou firmu, ale nezná kyperskou společnost EXXXXX XXXXX LTD. Svědek uvedl, že nevedl žádné jednání ohledně náhradních dílů, které jsou uvedeny v příloze 1 (viz spisový materiál) a svědek nezná žádné emailové zprávy z firem, o kterých vypovídal výše. Svědek nespécifikoval, o jakých dodávkách zboží uzavřel smlouvy s Ing. TXXXXX, příp. o čem jednal s obžalovanou ZXXXXX MXXXXX při jednání v podniku UXXXXX.

Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně, předložila nalézacímu soudu u hlavního líčení dne 19. 10. 2016 protokol o výsledku **svědkyně Phani SXXXXX** (č. l. 2135-2136), který byl se souhlasem obou procesních stran u hlavního líčení přečten. Svědkyně ve své výpovědi uvedla, že je ředitelkou společnosti GXXXXX CXXXXX Ltd., která je obstaravatelem služeb společnosti EXXXXX XXXXX Ltd. a také společnosti D. A. SECRETARIAL Ltd., která je jednatelem společnosti EXXXXX XXXXX Ltd., takže může tuto společnost zastupovat. Pokud se týče smlouvy ze dne 12. 5. 2014 mezi společnostmi EXXXXX XXXXX Ltd. a AXXXXX, s. r. o. (obžalovaného Ing. TXXXXXa) pak smlouva byla uzavřena a povaha smlouvy je v souladu s činností společnosti. Firma AXXXXX je známa jen jako kupec náhradních dílů od společnosti EXXXXX a účast společnosti EXXXXX byla realizována na základě příkazu skutečného vlastníka společnosti EXXXXX. Samotní obžalovaní Ing. TXXXXX, Ing. MXXXXX a Ing. ZXXXXX MXXXXX však svědkyni známi nejsou, resp. jsou známi jen z uzavřených smluv. Samotná společnost nikdy neprojednávala dodávku náhradních dílů a účast byla omezena pouze na plnění smlouvy mezi společnostmi EXXXXX a AXXXXX. Rovněž nebyl navázán přímý kontakt s Valentinem MXXXXX, který je generální ředitel společnosti TXXXXX 2 Ltd., se kterou byla rovněž uzavřena kupní smlouva. Společnost neměla nikdy žádný přímý nebo nepřímý kontakt na ukrajinské společnosti UXXXXX, UXXXXX, příp. na osobu Volodymyra IXXXXX KXXXXX. Svědkyni nejsou známy žádné podrobnosti týkající se jednání nebo dodání zboží mezi společnostmi AXXXXX a TXXXXX 2, ale samotnou smlouvu svědkyně

označuje za standardní s běžným ziskem. Svědkyně nesdělila, kdo je reálným vlastníkem společnosti EXXXXX.

K dotazu soudu státní zástupkyně uvedla, že nebylo zjištěno, která osoba je reálným vlastníkem společnosti EXXXXX.

V průběhu hlavního líčení byly provedeny **listinné důkazy** navržené obžalobou a dále byly vyžádány další listinné důkazy, které rovněž soud zmíní. Pokud se týká důkazů, které byly shromážděny v přípravném řízení, soud nejprve uvede důkazy, které byly již uvedeny v obžalobě, na základě kterých byla dovozována vina obžalovaných.

Trestní řízení bylo zahájeno na základě **oznámení Celního úřadu pro Zlínský kraj**, přičemž ze spisového materiálu tohoto úřadu především vyplývá, že dne 22. 8. 2014 byla ve skladu v areálu společnosti AXXXXX IXXXXX a.s. na adrese XXXXX, zajištěna dodávka zboží směřujícího z Ukrajiny do ČR. Odesílatelem kontraktu byla na ukrajinské straně společnost UXXXXX se sídlem XXXXX a příjemcem na české straně obchodní společnost PXXXXXV průběhu kontroly dovezeného zboží (proběhnuvší dne 26. 8. 2014) přitom pracovníci Celního úřadu pro Zlínský kraj zjistili, že součástí této dodávky (která odpovídala pěti sjednaným kontraktům a ke které se vztahovalo celkem 7 vojenských dovozních či rovněž vývozních licencí pro Ministerstvo obrany Egypta) bylo i zboží (vesměs elektrosoučástky jako transformátory, tlumivky, kondenzátory, cívky, snímače, rezistory, diody, ventily, relé a další elektromateriál v celkovém počtu 680 dílů), na jehož dovoz Licenční správou Ministerstva průmyslu a obchodu ČR nebyla vydána licence. Celní úřad proto rozhodl o předběžném opatření – zajištění věcí společnosti PXXXXX Společnost PXXXXX na základě tohoto opatření Celnímu úřadu sdělila, že zboží, které se v doručených bednách nachází „navíc“, není jejím zbožím – toto zboží po ukrajinském dodavateli nepoptávali a sami tedy dodavatele (UXXXXX) vyzvali, aby jim sdělil, z jakého důvodu bylo toto zboží do dodávky připojeno. Ukrajinský dodavatel měl následně písemně sdělit, že ke zboží, které bylo do České republiky doručeno, nemá žádný vztah a že tedy společnost PXXXXX může v souvislosti s tímto zbožím přijmout jakékoli řešení.

Celní úřad v souvislosti s dovozem zájmového zboží dále konstatoval, že dle Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „celní kodex“), je oprávněn vymáhat případný celní dluh jak od společnosti AXXXXX, s.r.o., která se zúčastnila protiprávního vstupu zboží, tak i od společnosti PXXXXX. a.s., která zboží získala nebo držela. Dle čl. 202 celního kodexu totiž celní dluh vzniká protiprávním vstupem zboží podléhajícího dovoznímu clu na celní území Společenství, přičemž jeho dlužníky mohou být jak osoba, která protiprávní vstup zboží uskutečnila, tak i každá osoba, která se zúčastnila protiprávního vstupu zboží a byla, nebo měla si být vědoma, že tento vstup je protiprávní, jakož i každá osoba, která dotyčné zboží získala nebo držela a která si byla, nebo si měla být vědoma v době získání nebo přijetí zboží, že vstoupilo protiprávně. K námitce obviněné PXXXXX. a.s., týkající se osvobození dovozu z Ukrajiny od cla, Celní úřad pro Zlínský kraj uvedl, že od 23. 4. 2014 skutečně došlo k jednostrannému preferenčnímu opatření snížení nebo odstranění cel a kvót na dovoz zboží pocházejícího z Ukrajiny do EU, avšak tento preferenční režim je podmíněn dodržováním pravidel o původu zboží. Jak již bylo uvedeno,

celní dluh v projednávané věci vznikl v důsledku protiprávního vstupu zboží podléhajícího dovoznímu clu na celní území Společenství, důkazy původu nebyly zjištěny, a proto na toto zboží preferenční režim není možné uplatnit. Celní úřad pro Zlínský kraj rovněž **vyčíslil celkovou výši celního dluhu, a to částkou 104 518,- Kč** (vyměřeno společností PXXXXXdne 22. 10. 2015).

K otázce daně z přidané hodnoty ve svém **odborném vyjádření znalec z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence, odvětví daně, Ing. Zdeněk ŠXXXXX** mj. uvedl, že u zálohové faktury je plátcе povinen přiznat daň z přidané hodnoty, a to ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí úplaty (podle toho, který den nastane dříve). V případě zálohové faktury znějící na částku 123 208,38 USD tedy měla být přiznána a odvedena daň ve výši 21 383,2725 USD (přepočtený na Kč dle kurzu ke dni úhrady, tj. k 23. 7. 2014, kdy kurz ČNB zněl 20,391 Kč za 1 USD), tj. 436 026,31 Kč.

Ze zprávy **Finančního úřadu pro hlavní město Prahu** vyplývá, že společnost AXXXXX, s.r.o. je registrována k DPH od 8. 8. 2014, přičemž tato společnost vystavila zálohovou fakturu ve výši 123 208,38 USD pro odběratele PXXXXX daň z přidané hodnoty z této zálohové faktury nepřiznala a neodvedla, a to přesto, že zálohová faktura č. 2014/CZ06 obsahovala údaj o dani z přidané hodnoty a podle § 108 odst. 1 písm. i) zákona o DPH tedy byla osobou povinnou přiznat daň, neboť tuto daň na svém dokladu vyčíslila. Společnost AXXXXX, s.r.o. byla povinna nejpozději k 25. 8. 2014 podat daňové přiznání k DPH a daň uhradit, což však neučinila.

V průběhu prověřování a následného vyšetřování bylo nepochybně zjištěno, že Ing. Vratislav MXXXXX jako předseda představenstva společnosti PXXXXX Ing. Alexandr TXXXXX jako jednatel společnosti AXXXXX, s.r.o. uzavřeli v Praze (v přesně nezjištěné době pravděpodobně v měsíci dubnu 2014) kupní smlouvu č. 05/POD/2014 mezi prodávajícím AXXXXX, s.r.o. a kupujícím PXXXXX. a.s., jejímž předmětem byly elektronické náhradní díly pro pozemní bojová vozidla Kwadrat a Shilka. Existenci této smlouvy ostatně ani nikdo z obviněných nerozporuje. Samotná smlouva (jakož i další materiály – mj. zálohová faktura č. 2013/CZ06 a Záznam z osobního jednání dne 10. 7. 2014) byla zajištěna při **prohlídce jiných prostor v kancelářích společnosti PXXXXX. a.s.**, přičemž originál smlouvy není opatřen datem podpisu smlouvy a chybí lhůta dodání zboží. Před uzavřením této smlouvy byla obchodní operace na žádost obžalované Ing. ZXXXXX MXXXXX schválena obžalovaným Ing. MXXXXX, jak vyplývá z Žádosti o schválení obchodní operace, která byla Ing. TXXXXXem podepsána dne 1. 4. 2014. Ze Záznamu z osobního jednání ze dne 10. 7. 2014 pak vyplývá, že zboží dle této kupní smlouvy by mělo být společností AXXXXX společností PXXXXX dodáno v první polovině srpna 2014. Zálohová faktura společnosti AXXXXX byla vystavena dne 9. 7. 2014 a dne 22. 7. 2014 byla společností PXXXXX uhrazena (dle výpisu z účtu společnosti PXXXXX).

V přípravném řízení bylo vyžádáno **vyjádření Úřadu pro obrannou standardizaci, katalogizaci a státní ověřování jakosti** pod č.j. 147-2/2014-1419, ze kterého vyplynulo, že část zadržенého zboží, konkrétně díly s označením GS4.756.003 (položka 15 a 31 soupisu), GS3.669.221 (položka 18 soupisu), DID-05U (položka 19 soupisu) a LN14 (položka 55 soupisu) jsou elektrosoučástky použité v původní verzi protiletadlového raketového kompletu

2K12-KUB. Ostatní zajištěné zboží lze považovat za materiál „vícenásobného určení“, který je většinou v protiletadlovém raketovém kompletu 2K12-KUB rovněž použit. Vyskytuje se však i v jiných druzích vojenské techniky a může být použit i v komerční technice ruského původu. S ohledem na toto vyjádření vydalo **Generální ředitelství cel** dne 12. 1. 2015 stanovisko, podle kterého jsou shora uvedené díly jednoznačně vojenským materiálem ve smyslu § 5 zák. č. 38/1994 Sb. a lze je zařadit pod položku SVMe 5 písm. b) přílohy č. 1 vyhl. č. 210/2012 Sb. Nad rámec takto opatřených informací k charakteru zboží bylo vypracováno rovněž **odborné vyjádření Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany v Brně**, které se ve svých závěrech v podstatě shoduje s Úřadem pro obrannou standardizaci, katalogizaci a státní ověřování jakosti. Navazující zpráva Licenční správy Ministerstva obchodu a průmyslu ze dne 16. 2. 2015 pak konstatuje, že na základě požadavku společnosti AXXXXX, s.r.o. ze dne 19. 5. 2014 správní úřad vystavil prohlášení o konečném užití vojenského materiálu dováženého do ČR (mezinárodní importní certifikát – IIC č. 135/2014 – pro dovozce AXXXXX, s.r.o., konečného uživatele PXXXXX vývozce EXXXXX XXXXX LTD., jehož předmětem jsou náhradní díly pro pozemní bojová vozidla v počtu 680 ks, specifikované v příloze), v rámci kterého je seznam náhradních dílů uvedených v příloze č. 1 smlouvy č. 01/AVET/2014 ze dne 12. 5. 2014 zcela totožný se seznamem náhradních dílů zajištěných Celním úřadem pro Zlínský kraj dne 22. 8. 2014 (ve skladu v areálu společnosti AXXXXX IXXXXX a.s.). Z těchto údajů pak podle obžaloby jednoznačně vyplývá, že zajištěné náhradní díly jsou vojenským materiálem ve smyslu § 5 zák. č. 38/1994 Sb.

V přípravném řízení bylo dále vyžádáno **odborné vyjádření Úřadu pro obrannou standardizaci, katalogizaci a státní ověřování jakosti**, ze kterého podle obžaloby vyplývá, že zajištěné náhradní díly v podstatě **korespondují** s požadavkem na dodávku náhradních dílů obsaženým ve smlouvě č. 05/POD/2014, tj. ve smlouvě uzavřené mezi prodávajícím AXXXXX, s.r.o. a kupujícím PXXXXX. Jestliže se přitom takto část zajištěných dílů nepodařilo identifikovat (jedná se však pouze o zcela nepatrnou část), není tomu tak proto, že by bylo vyloučeno, že i tyto díly byly ve smlouvě mezi AXXXXX, s.r.o. a PXXXXX sjednány, nýbrž pouze proto, že se jedná o vojenský materiál vyráběný před mnoha desítkami let, který již v současné době v ČR není nikdo schopen ztotožnit.

V přípravném řízení byly provedeny rovněž **operativní úkony, spočívající v odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a ve sledování osob a věcí** – týkající se e-mailových adres užívaných obžalovanými. Takto byla dopodrobna zadokumentována aktivita obžalovaných, kteří prostřednictvím e-mailové komunikace domlouvali způsob opatření zájmového zboží. Z e-mailové komunikace pořízené v rámci sledování adresy avia-tech@avia-tech.org vyplývá, že obžalovaný Ing. Alexandr TXXXXX (s vědomím obžalovaných Ing. ZXXXXX MXXXXX a Ing. MXXXXX) objednal požadované zboží bez potřebné licence od ukrajinské obchodní společnosti UXXXXX, když byl dne 14. 4. 2014 informován, že díly jsou na Ukrajině. Obchod z Ukrajiny se obžalovaný Ing. TXXXXX podle obžaloby následně snažil zlegalizovat opatřením fiktivních smluv mezi společnostmi EXXXXX XXXXX LTD (Kypr) a AXXXXX, s.r.o. a mezi TXXXXX-2 LTD (Bulharsko) a EXXXXX XXXXX LTD (Kypr), které byly podkladem pro vydání mezinárodního importního certifikátu č. 135/2014. Přílohy smluv mezi všemi těmito účastníky jsou přitom zcela totožné (včetně pořadových čísel a množství součástek) s přílohou smlouvy č. 05/POD/2014, mění se však výše kupní ceny a to až na částku 5.000 USD. V těchto

smlouvách, které obžalovaný Ing. Alexandr TXXXXX za společnost AXXXXX, s.r.o. uzavíral v měsíci květnu 2014, je přitom rovněž uveden termín dodání zboží 120 dní, což odpovídá jeho faktickému dovozu do ČR. Jak již bylo uvedeno, snahy obžalovaného Ing. Alexandra TXXXXX o budoucí legalizaci zmíněného zboží v České republice byly úspěšné, jelikož se mu podařilo postupem zadokumentovaným v jeho emailové komunikaci opatřit zmíněný importní certifikát č. 135/2014 pro dovozce AXXXXX, spol. s r.o. a konečného uživatele PXXXXX. Podle obžaloby pro případ, že by celní orgány nezmařily dovoz vojenského materiálu, by tedy společnost PXXXXX měla k dispozici oficiální dokument, kterým by prokázala legálnost obchodu s vojenským materiálem, přičemž v případě vykázaného pořízení zboží z jiného členského státu EU (na základě fiktivních smluv s EXXXXX XXXXX LTD z Kypru a TXXXXX-2 LTD z Bulharska s fiktivní kupní cenou) nepodléhá rozhodnutí o povolení licenci (ani clu). Obžaloba dále v rámci těchto listinných důkazů dodala, že poté, co byly náhradní díly v České republice celními orgány zajištěny, obě společnosti (PXXXXX UXXXXX) se od těchto náhradních dílů distancovaly, avšak ve vzájemné komunikaci hledaly způsob, jak celou věc vyřešit, což se podle obžaloby odrazilo mj. v doplnění původního vyjádření společnosti UXXXXX pro společnost PXXXXX. a.s., kdy konkrétně byla doplněna mj. věta „Máte právo samostatně přijímat jakákoliv rozhodnutí ohledně této produkce“. V této souvislosti soud opětovně poukazuje na skutečnost, že výpověď svědka KXXXXX není procesně použitelná.

V rámci prohlídek kanceláří společnosti PXXXXX. a. s. byl nalezen mj. záznam z osobního jednání mezi obžalovanými Ing. MXXXXX a Ing. TXXXXX ze dne 10. 7. 2014, v rámci kterého Ing. TXXXXX informoval Ing. MXXXXX, že k dodání zboží ze smlouvy 05POD2014 dojde v první polovině srpna 2014. Dne 13. 8. 2014 pak Ing. Eva ZXXXXX MXXXXX poslala Ing. TXXXXXovi zprávu označenou „expedice zboží pro Alžírsko“, přičemž v textu emailu se zmiňuje o diskusi o odeslání zboží navrhnutým způsobem, když rozhodnutí má v kompetenci Ing. MXXXXX jako předseda představenstva a obchodní ředitel. Dne 21. 8. 2014 byl na email Ing. TXXXXX zaslán email od ukrajinské společnosti PXXXXX, v němž je uveden seznam dílů na techniku KWADRAT a SHILKA (odpovídající seznamu dílů dle kupní smlouvy č. 05/POD/2014, a to včetně pořadových čísel a množství jednotlivých typů zboží) s tím, že zboží bylo odesláno dne 18. 8. 2014 a nachází se v bednách č. 1/7, 2/7, 4/7 a 5/7 (v uvedených bednách přitom bylo nelegální zboží celními orgány skutečně zajištěno).

V rámci podané obžaloby byl dále uveden bližší popis zbraní, pro které měly být náhradní díly určeny, **stroj ZSU-23-4 (shilka)** je lehce pancéřovaný, samohybný protiletadlový systém, vybavený radarem, **stroj 2K12 M2 KUB (kwadrat)** je pozemní samohybný taktický protiletadlový raketový komplet krátkého dosahu, určený především k ničení letadel, vrtulníků a řízených střel s plochou dráhou letu v MXXXXX a středních výškách. Oba tyto stroje byly zavedeny do výzbroje sovětské armády v 60. letech 20. století.

V průběhu hlavního líčení byla soudem vyžádána zpráva od Celního úřadu pro Zlínský kraj k předcházejícím kontrolám zboží, které dovážela společnost PXXXXX. a. s., a to od roku 2012 do roku 2016. Z předmětné zprávy (č. l. 2123-2127) soud zjistil, že v daném období bylo přijato celkem 34 dovozů se 78 položkami, u kterých bylo provedeno celkem v 18 případech malé celní řízení, v rámci kterého jsou kontrolovány jen předložené doklady.

Dále bylo provedeno celkem 15 velkých celních řízení, které jsou zaměřeny na důkladnou a všestrannou kontrolu celních prohlášení připojených a souvisejících dokladů. V jednom případě bylo provedeno velké celní řízení, v rámci kterého při společné koordinované činnosti specialistů byla kontrola zaměřena na důkladnou a všestrannou kontrolu zboží, celních prohlášení, připojených a souvisejících dokladů s využitím dostupných prostředků, znalostí. U kontroly zboží pak byli přítomni všichni specialisté.

Obhajoba ve věci předložila rozhodnutí o vydání povolení k provádění zahraničního obchodu s vojenským materiálem, které vydalo Ministerstvo průmyslu a obchodu, Licenční správa (č. l. 2103-2104) pro firmu AXXXXX, v rámci kterého bylo vydáno povolení k provádění zahraničního obchodu s vojenským materiálem, mj. pro pozemní vozidla a jejich součásti, dále letadla, tedy pro vojenský materiál, který byl přepravován a je uveden ve výrokové části tohoto rozsudku. Pokud se týče povoleného teritoriálního zaměření, jedná se o velké množství zemí mj. Alžírsko, Egypt a další. Obhajoba dále ve věci předložila zálohovou fakturu (č. l. 2105-2106), kterou vydala firma AXXXXX, s. r. o., ve které je uváděn odběratel firma PXXXXX. a. s. a dále odpověď firmy AXXXXX, s. r. o., na výzvu k podání daňového přiznání (č. l. 2108), v rámci které jest uvedeno, že zálohová faktura je výzvou k zaplacení 50 % ceny zboží, přičemž odběratel PXXXXX. a. s. si DPH z uvedené zálohové faktury neuplatnil jako odpočet ve svém přiznání k DPH za červenec 2014, ani v následujících obdobích. Citovanou zálohovou fakturu neuznal za daňový doklad a postupoval v souladu se zákonem o DPH. Stát tak nemusel odvádět tomuto odběrateli odpočet daně, tj. státu nevznikl žádný škodlivý následek, takže nelze postup společnosti označit za daňový únik.

Státní zástupkyně pak k listinným důkazům dále v průběhu hlavního líčení předložila zprávy od Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 5 (č. l. 2073-2095), které soud s ohledem na závěrečný návrh státní zástupkyně nebude blíže rozebírat.

Po takto provedeném dokazování dospěl nalézací soud k závěru, že v průběhu hlavního líčení bylo provedeno dokazování v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu, když byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí soudu. Tato skutečnost je nepřímou prokazována i shodným stanoviskem procesních stran, které před ukončením dokazování neměly další důkazní návrhy. Samotné důkazy pak soud hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na uvážení všech okolností případu, a to jak jednotlivě, tak v souhrnu a dospěl k závěru, že skutek, který je uveden ve výrokové části tohoto rozsudku se stal, resp. bylo prokázáno, že nastalo jednání, které lze označit v rámci teorie totožnosti skutku za jednání uvedené ve výrokové části tohoto rozsudku, avšak tento skutek není trestným činem.

Nalézací soud se bude zabývat nejprve závěrečným návrhem státní zástupkyně. Státní zástupkyně v rámci závěrečného návrhu žádala, aby obžalovaní byli odsouzeni ze spáchání trestné činnosti, která je uvedena pod bodem 1., 2. výrokové části tohoto rozsudku. Jako premisu státní zástupkyně uvádí doručení vojenského materiálu z Ukrajiny společností

AXXXXX, s. r. o, pro společnost PXXXXX. a. s., přičemž do tohoto dovozu byl přimíchán další materiál, a to vojenský materiál, který podléhá licenčnímu řízení, ale na jehož dovoz z Ukrajiny licence vydána nebyla. Podle státní zástupkyně obhajoba obžalovaných, kteří uvádějí absenci vědomí o dopravě tohoto údajně neobjednaného zboží, je jen účelová. Samotný přimíchaný materiál totiž odpovídá objednavce ze strany společnosti PXXXXX., v rámci které byla uzavřena i kupní smlouva. Kupní smlouva resp. její kopie je pak uvedena na č. l. 272-286 spisového materiálu. Požadované zboží uvedené ve smlouvě pak bylo téměř úplně dodáno v rámci výše uvedené dodávky, byť ne zcela kompletní a v této souvislosti státní zástupkyně poukazuje na možnost dílčích dodávek, tak jak je upraveno ve smlouvě. Samotný dodavatel ve zprávě (č. l. 1110-1111) uvádí pozdější dodání zbytku zásilky a státní zástupkyně zdůrazňuje shodu mezi seznamem skutečně zasláného zboží ve zprávě ukrajinského dodavatele a přílohou kupní smlouvy. Na základě této skutečnosti pak dovozuje nemožnost označit tuto skutečnost za náhodu příp. omyl, ale za úmysl. Samotná smlouva mezi PXXXXX. a AXXXXX byla před uzavřením schválena obžalovaným Ing. MXXXXX, což potvrzuje doklad, který je založen na č. l. 287. Činnost jednotlivých obžalovaných pak byla zadokumentována v rámci emailové komunikace, přes kterou obžalovaní domlouvali způsob opatření zboží. Tuto korespondenci pak státní zástupkyně podrobně rozebírá, včetně emailu ze dne 27. 6. 2014, v rámci kterého je z emailové adresy ukrajinské společnosti PXXXXX Ing. TXXXXX ze společnosti AXXXXX zaslán návrh smlouvy mezi bulharskou společností TXXXXX 2 a kyperskou společností EXXXXX XXXXX a její přílohou je totožný seznam dílů dle kupní smlouvy výše uvedené. Podle státní zástupkyně z tohoto emailu jednoznačně vyplývá, že smlouvy mezi společnostmi TXXXXX 2 a EXXXXX XXXXX sloužily jen k zakrytí faktického stavu věci, podle kterého společnost AXXXXX požadované zboží odebírala přímo od ukrajinského obchodního partnera, se kterým o kontraktu od samého počátku jednala, a to s vědomím konečného příjemce zboží v ČR včetně znalosti této skutečnosti společností PXXXXX. a. s. Za zcela zásadní pak státní zástupkyně považuje email společnosti PXXXXX ze dne 21. 8. 2014, který je adresován obžalovanému Ing. TXXXXX, a který obsahuje přesný popis věcí resp. náhradních dílů a jejich uložení v bednách, které byly následně doručeny. Podle závěru státní zástupkyně je evidentní, že díly nebyly do zásilky ukrajinského dodavatele uloženy náhodně příp. omylem a rovněž je vyloučena možnost nevědomosti o této skutečnosti ze strany českých odběratelských společností. Samotné díly přesně odpovídají požadavkům společnosti PXXXXX. a čeští odběratelé byli přesně informováni o tom, jak budou díly mezi legálně dovážené zboží rozmístěny, přitom toto opatření mělo podle státní zástupkyně zabezpečit nemožnost odhalení tohoto zboží případnou celní kontrolou. Také emailové komunikace mezi obžalovanou Ing. ZXXXXX MXXXXX a ukrajinskou společností PXXXXX po objevení trestné činnosti svědčí o spáchání trestné činnosti, neboť obžalovaná opakovaně žádá společnost UXXXXX, aby uvedla, že společnost UXXXXX nemá žádný vztah k dílům, které jsou uvedeny v žádosti společnosti PXXXXX. a. s. V této souvislosti státní zástupkyně poukazuje na výpověď svědka KXXXXX, která však, jak soud již výše uvedl, není procesně použitelná. Podle názoru státní zástupkyně zajištěný obsah emailových schránek jednoznačně svědčí závěru o skutkovém ději spočívajícím v tom, že obžalovaný Ing. TXXXXX s vědomím Ing. ZXXXXX MXXXXX a Ing. MXXXXX požadované zboží, tzn. vojenský materiál bez potřebné licence, objednal prostřednictvím pana KXXXXX přímo od ukrajinské obchodní společnosti UXXXXX, a to přesto, že obžalovaní dobře věděli o nelegálnosti svého počínání a zajistili si současně legendu o původu zboží v EU prostřednictvím bulharské a kyperské společnosti,

přičemž o skutečnosti možnosti nákupu daných dílů jen na Ukrajině byl Ing. TXXXXX informován emailem již 14. 4. 2014.

Podle státní zástupkyně obžalovaný Ing. TXXXXX se snažil obchod z Ukrajiny zlegalizovat opatřením fiktivních smluv mezi společnostmi EXXXXX XXXXX Ltd. a AXXXXX, s. r. o., a mezi TXXXXX 2 Ltd. (Bulharsko) a EXXXXX XXXXX Ltd. (Kypr), které byly podkladem pro vydání mezinárodního importního certifikátu č. 135/2014. Podle státní zástupkyně je nutno podtrhnout totožnost smluv mezi účastníky včetně příloh, kdy se mění jen kupní smlouva. Snaha o legalizaci pak byla úspěšná s ohledem na získání zmíněného importního certifikátu č. 135/2014 pro dovozce AXXXXX, s. r. o. a konečného uživatele PXXXXX. a. s., takže v případě nezmaření dovozu vojenského materiálu by společnost PXXXXX. a. s. měla k dispozici oficiální dokument prokazující legálnost obchodu s vojenským materiálem, protože v případě dovozu ze zemí EU zboží nepodléhá rozhodnutí o povolení licence. V této souvislosti státní zástupkyně poukazuje na záznam z osobního jednání mezi Ing. MXXXXX a Ing. TXXXXX ze dne 10. 7. 2014, v rámci kterého Ing. TXXXXX informuje Ing. MXXXXX o dodání zboží v první polovině roku 2014. Dále na emailovou korespondenci mezi Ing. ZXXXXX MXXXXX a Ing. TXXXXX a především na email ze dne 21. 8. 2014, který obdržel Ing. TXXXXX a v němž je uveden seznam dílů na techniku KWADRAT a SHILKA, včetně upozornění na zboží v bednách 1/7, 2/7, 4/7, 5/7, kdy v těchto bednách bylo nelegální zboží celními orgány skutečně zajištěno. Lze tedy dovodit, že dané díly nebyly přivezeny omylem, ale cíleně a Ing. TXXXXX dostal přesnou cílenou informaci, kde se díly nachází. Přitom Ing. TXXXXX tento email přeposlal také společnosti PXXXXX. a lze tak dovodit i vědomí o této skutečnosti u představitelů společnosti PXXXXX., tedy obžalovaných Ing. ZXXXXX MXXXXX a Ing. MXXXXX. Pokud se týká výpovědi obžalovaných, že zboží ze smlouvy mezi společnostmi AXXXXX a PXXXXX. nebylo dodáno, pak tato skutečnost se jeví jako velmi nevěrohodná, neboť faktura není vymáhána zpět a společnost AXXXXX neurčuje dodání zboží od údajného dodavatele z Bulharska, takže je logické dodání zboží v rámci uvedené smlouvy, tak jak vyplývá z emailové zprávy ze dne 26. 8. 2014, ve které je Ing. TXXXXX společností TXXXXX 2 Ltd. vyzván k úhradě 7.000 USD a dále existence předávacího protokolu zajištěného v emailové zprávě ze dne 3. 11. 2014, kde právě obžalovaný Ing. TXXXXX potvrzuje převzetí zboží. Pokud se týká obhajoby obžalovaných, kteří poukazovali na pravidelné kontroly celní správy, státní zástupkyně odkazuje na zprávu Celního úřadu pro Zlínský kraj, z kterého je zřejmé, že vesměs šlo o kontroly v rámci tzv. malého celního řízení, tedy o kontroly jen předložených dokladů. Ze zhotovené fotodokumentace je pak rovněž zřejmé, že i kdyby zboží bylo předmětem tzv. velkého celního řízení, v důsledku zaměnitelnosti jednotlivých součástí v rámci oficiální zásilky by přidané díly nebyly celníkem zjištěny. Z těchto výše uvedených důvodů proto státní zástupkyně navrhl, aby obžalovaní byli uznáni vinnými z trestné činnosti, tak jak je uvedena v bodě 1., 2. výrokové části tohoto rozsudku.

Oproti tomu, co se týče bodu 3. výrokové části tohoto rozsudku, státní zástupkyně dovozuje s ohledem na důkazní situaci nutnost zproštění obžalovaného Ing. Alexandra TXXXXXa a společnosti AXXXXX, s. r. o., podle § 226 písm. b) trestního řádu, když žalovaný skutek se sice stal, ale není trestným činem. Tuto skutečnost dovozuje především z výpovědi svědkyně Ing. Štěpánky Denkové, ředitelky společnosti PXXXXX. a. s., která sice potvrdila proplacení faktury i s vyčíslenou DPH, avšak společnost tuto daň v rámci svého daňového přiznání

k DPH nezahrnula do daně zaplacené na vstupu, takže ji neodečetla ze své daňové povinnosti. Obdobně pak vypovídala svědkyně Dagmara HXXXXX, externí účetní společnosti AXXXXX, s. r. o, která potvrdila nejenom mylné vystavení zálohové faktury, ale i skutečnost, že společnost PXXXXX. a. s. telefonicky na dané pochybení upozornila. Neuplatnění DPH na vstupu pak bylo prokázáno i zprávou Finančního úřadu pro hlavní město Prahu. Samotné vystavení dané faktury je proto nutno posoudit jako sice chybný postup Ing. Alexandra TXXXXX, který však vyplýval z předcházející praxe, takže v tomto jednání nelze spatřovat úmyslné zavinění, a to ani ve formě nepřímého úmyslu. S touto částí závěrečného návrhu státní zástupkyně se ztotožnila i obhajoba obžalovaného Ing. TXXXXX a společnosti AXXXXX, s. r. o. Nalézací soud konstatuje, že závěrečný návrh státní zástupkyně týkající se bodu 3. je přesné a výstižné vyhodnocení důkazního řízení ve vztahu k bodu 3. výrokové části tohoto rozsudku a soud se s tímto návrhem plně ztotožňuje, a proto bod 3. výrokové části rozsudku zprostil ve smyslu ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu, když bylo prokázáno, že se stal skutek v tomto bodě uvedený, ale daný skutek není trestným činem.

Pokud se týče závěrečného návrhu státní zástupkyně k bodu 1., 2. výrokové části tohoto rozsudku, soud považuje tento návrh za velmi kvalitně zpracovaný, vnitřně logický a samotný skutkový děj, který státní zástupkyně považuje za prokázaný, nalézací soud považuje za nejpravděpodobnější možnost proběhlého skutkového děje. Podle názoru nalézacího soudu je takto uvedený skutkový děj pravděpodobně nejlogičtější verzí, nejedná se však o verzi jedinou a nejde o verzi, která by byla jednoznačně a bez jakýchkoliv pochybností prokázána.

Nalézací soud se nyní bude zabývat stručně závěrečnými návrhy obhajoby. Obhajoba za obžalované Ing. Vratislava MXXXXX, Ing. Evu ZXXXXX MXXXXX a společnost PXXXXX. a. s. v rámci závěrečné řeči uvedla následující skutečnosti. Pokud se týče smlouvy č. 05/TOD/20104 uzavřené mezi společnostmi AXXXXX, s. r. o. a společností PXXXXX. a. s., daná smlouva resp. obchod není zahraničním obchodem s vojenským materiálem ve znění platných zákonů, protože společnost AXXXXX, s. r. o., sídlí v ČR, takže mezi danými společnostmi nemohl probíhat přeshraniční tranzit. Společnosti PXXXXX. byla poskytnuta součinnost v rámci získání mezinárodního importního certifikátu společností AXXXXX, s. r. o., ale reálné skutečnosti opatření zboží Ing. TXXXXX nebyly společnosti PXXXXX. a. s. známy a ostatně se nejednalo ani o jejich povinnost. Ke konkrétní zásilce, která byla umístěna v celním skladu dne 22. 8. 2014, je poukazováno, že až do příchodu celníků dne 26. 8. 2014 s ní nebylo nijak manipulováno, což prokazují neporušené pečeti. Ing. MXXXXX byl ze strany celní správy informován o provedení prohlídky dodaného zboží, takže pokud by měl vědomí o tzv. zboží navíc, je nelogické, aby toto zboží nebylo vyjmuta z beden. Jakýkoliv protiprávní průvoz nevidovaného zboží by rovněž postrádal jakoukoliv logiku, protože pokud by společnost PXXXXX. spoléhala na absenci kontroly tohoto zboží s tím, že dané zboží bude bez otevření a přebalení odesláno do místa určení, tzn. do Egypta, pak by dotyčné zboží nedospělo ke svému adresátovi. Samotnou absenci kontroly pak společnost nemohla předpokládat, protože v případě transportu zboží z Ukrajiny byly zásilky kontrolovány vždy, a to velmi důsledně po jednotlivých položkách, včetně pořizování fotodokumentace, což dokládá evidence celní správy předložená soudu, z níž je patrné, že u všech zásilek z Ukrajiny za rok 2012, 2013 bylo provedeno tzv. velké celní řízení. I v případě, pokud by společnost PXXXXX. měla v úmyslu inkriminované zboží ze zásilky pro Egypt vyjmout, což neučinila, i když by na to byl dostatek času, nemohla by s tímto zbožím dále legitimně nakládat, když

zboží by trpělo právní vadou neprůkazného a nedoloženého původu a takovým zbožím by jistě nemohla být řádně plněna jakýkoliv smlouva, natož toto zboží dále vyvezeno např. do Alžírsko. S ohledem na neočekávaný obsah beden následně probíhala emailová komunikace společnosti s ukrajinskou stranou, kdy společnost opakovaně požadovala po ukrajinské straně, aby ta vysvětlila, jak dotčené zboží se do zásilky dostalo a jak s tím zbožím má být dále naloženo. Obhajoba rovněž poukazuje na součinnost při převozu zboží. Obhajoba dále poukazuje na předcházející praxi předávání zboží v místě naložení, které však nemohlo být zajištěno s ohledem na vnitropolitickou situaci v Ukrajině. S ohledem na tyto skutečnosti obhajoba dovozuje nevědomost zástupců společnosti PXXXXX. a. s. o dodávce daného zboží z Ukrajiny určené pro reexport do Egypta, doručené dne 22. 8. 2014 do dočasněho celního skladu v Kunovicích, přičemž se mělo jednat o náhradní díly, které měla dodat společnost AXXXXX. Podle názoru obhajoby ze strany obžaloby nebyl předložen jediný důkaz, z kterého bylo patrné, že obžalovaní Ing. MXXXXX, Ing. ZXXXXX MXXXXX a společnost PXXXXX. a. s. o dodávce náhradních dílů věděli, či nepřímo ji snad mohli alespoň důvodně předpokládat. Pokud Ing. TXXXXX v přípravném řízení vypověděl, že email ze dne 21. 8. 2014, který mu byl doručen blíže neztotožněnou osobou ze společnosti PXXXXX, a který měl obsahovat seznam inkriminovaného zboží, přeposlal společnosti PXXXXX., tak takové tvrzení není ničím doloženo a přeposlání tohoto emailu není reálně důkazně prokázáno. Z tohoto důvodu obhajoba navrhuje, aby obžalovaní byli zproštěni dle § 226 písm. a) trestního řádu, event. § 226 písm. c) trestního řádu (z jakých důvodů dle těchto ustanovení však obhajoba blíže neuvádí).

Obhájce společnosti PXXXXX. a. s. pak ve svém závěrečném návrhu se ztotožnil s dříve uvedenými důvody obhajoby pro zproštění a poukazuje především na absenci jakéhokoliv motivu pro danou trestnou činnost, kdy považuje za zcela absurdní, aby společnost PXXXXX. a. s. ve snaze zkrátit clo ve zcela marginálním rozsahu, se dopouštěla jakéhokoliv právního jednání, tak jak je uvedeno v obžalobě, a to s ohledem na dlouhodobé působení v obchodování s danými komoditami. Nelze rovněž pominout, že společnost PXXXXX. a. s. by v případě snahy zamezit platbě cel mohla při přímém od ukrajinského subjektu toto činit bez povinnosti hradit clo, a to na základě nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 374/2014 ze dne 16. 4. 2014 o snížení nebo odstranění cel na zboží pocházející z Ukrajiny, neboť na základě této právní normy by dané zboží nepodléhalo celnímu zatížení.

Obhajoba obžalovaného Ing. Alexandra TXXXXX a společnosti AXXXXX, s. r. o., nejprve rozebírala bod 3. výrokové části tohoto rozsudku a de facto se ztotožnila se závěrečnou řečí obžaloby. K tomuto bodu soud své stanovisko výše vyjádřil a již se k němu nebude více vracet. Pokud se týká bodů 1., 2. dle obhajoby obžaloba účelově spojuje dva nesouvisející obchodní případy. Obžalovaný Ing. TXXXXX jednak společnosti PXXXXX. a. s. poskytoval zprostředkovatelskou činnost a dále s ohledem na problémy ve společnosti AXXXXX spol. s. r. o. založil novou společnost AXXXXX, s. r. o., v rámci které chtěl prodávat zboží mj. i společnosti PXXXXX. a. s. S ohledem na nutnost vyřízení licence bylo potřeba zajistit smluvní vztahy, a to se společnostmi TXXXXX 2 Ltd. (z Bulharska) a společností EXXXXX XXXXX Ltd. (z Kypru). Následně bylo možno požádat o vydání licence. Pokud by smluvní dokumentace nebyla v pořádku, licence by společnosti AXXXXX, s. r. o., nebyla udělena. Zajištěná emailová komunikace ve vztahu k tomuto obchodu odpovídá skutkové verzi obhajoby. Při dovozu zboží z Ukrajiny Ing. TXXXXX figuroval pouze jako zprostředkovatel

ukrajinského kontraktu, takže nemůže vést odpovědnost za obchodní případy. Tomuto závěru odpovídá také zajištěná emailová komunikace, kterou Ing. TXXXXX jen přeposílal a nijak aktivně k jejímu obsahu nevstupoval, protože k tomu neměl sebemenší důvod. Příslušný obsah komunikace ani neřešil, ale pouze působil v roli prostředníka. Co se týče obchodního případu společnosti AXXXXX, pak tento obchodní případ nebyl ještě realizován, takže se Ing. TXXXXX ani reálně nemohl dopustit naplnění skutkové podstaty trestného činu provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence. Nelze rovněž přehlédnout skutečnost, že obě právnické osoby disponovaly příslušnými povoleními na dovoz vojenského materiálu z míst nákupu, takže chybí motivace obžalovaných k vytýkanému jednání. Zadržení části zboží se obžalovaného Ing. TXXXXX netýká, neboť vyjma zprostředkování, na dané obchodní operaci neměl žádný zájem. Obhajoba poté rozebírá, zda se v rámci tohoto zadrženého zboží jedná o vojenský materiál ve smyslu § 5 zákona č. 38/1994 Sb., když všechna podaná odborná vyjádření hovoří pouze o možném, tedy více či méně pravděpodobném užití ve vojenské technice. Při vyhotovování odborných vyjádření došlo ze strany zpracovatelů k námitkám stran značné nepřesnosti podkladů, které by měly posloužit k vyhodnocení závěru odborného vyjádření, takže někteří zpracovatelé (např. fakulta vojenských technologií Univerzity obrany) ve svých závěrech uvádí, že odpověď na otázku nemůže být zcela jednoznačná a vzhledem k tomu, že se jedná pouze o jednotlivé součástky, tedy ani ne o uzly či bloky systému, nelze jednoznačně identifikovat, zda jde o subkomponenty výše dotazovaných protiletadlových kompletů či jiných zbraňových systémů. Nelze tak uzavřít danou problematiku tvrzením v obžalobě, že zajištěné náhradní díly jsou vojenským materiálem ve smyslu zákona. Obhajoba dále poukazuje na možnost účelové diskreditace právnické osoby prostřednictvím trestního řízení a v této souvislosti poukazuje na část výpovědi svědka Ing. SXXXXX o možném tzv. podpásovém jednání některých firem v rámci obchodu v daném oboru. Závěrem obhajoba navrhuje zproštění obžalovaného Ing. TXXXXX a společnosti AXXXXX, s. r. o., podle § 226 písm. a), příp. písm. c), příp. písm. b) trestního řádu obžaloby.

Výše uvedené závěrečné návrhy obhajoby důkazní situaci hodnotily podstatně odlišně oproti závěrečnému návrhu obžaloby. Závěrečným návrhům obhajoby nelze upřít logickou konstrukci i poukazování na skutečnosti, které v průběhu hlavního líčení nebyly jednoznačně prokázány (nevojenský charakter dodaného materiálu), příp. na které i po provedeném dokazování nelze najít uspokojivé odpovědi (motivace jednání obžalovaných, absence určitého jednání atd.).

Soud po provedeném dokazování dospívá k závěru, že v rámci daných důkazů nelze konstatovat prokázání trestné činnosti obžalovaným mimo jakoukoliv smysluplnou pochybnost, příp. možnost vysvětlit dané skutečnosti jiným dějem, než jakým uváděla obžaloba v podaném žalobním návrhu.

Pokud se týká samotné důkazní situace, obžaloba vychází v rámci prokázání trestné činnosti jen z nepřímých důkazů, přičemž tyto nepřímé důkazy jsou emailová komunikace mezi jednotlivými obžalovanými a účastníky obchodní činnosti, která je uvedena v bodě 1., 2. výrokové části tohoto rozsudku. Pokud je poukazováno na další důkazy, pak tyto svědčí jen

o určitých skutečnostech, jako jsou např. uzavřené smlouvy, záznamy o jednání apod., přičemž tyto důkazy samy o sobě by v žádném případě nemohly tvořit konstrukci vhodnou pro dovození spáchání trestné činnosti, ale i při zahrnutí dané emailové komunikace do daných nepřímých důkazů podle názoru soudu tyto důkazy netvoří jednotlivé články řetězce, které jednoznačně svědčí o vině obžalovaných a neumožňují jiný logický závěr, než závěr o spáchání trestné činnosti tak, jak bylo uvedeno v žalobním návrhu. Samotná emailová korespondence v žádném případě nemůže svědčit o vině obžalovaných. V této souvislosti soud poukazuje na soudní praxi, podle které na základě jednoho nepřímého důkazu (např. odposlechu) nelze rozhodnout o vině či nevině konkrétního obžalovaného. Samotnou vinu pak může prokázat jen řetězení více důkazů a nemožnost jiného logického byť méně pravděpodobného závěru v rámci vyhodnocení tohoto řetězce důkazů. Podle názoru soudu v rámci dané věci důkazní situace neumožňuje rozhodnout o vině obžalovaných.

Soud se ztotožňuje se závěry obhajoby týkající se domněnky o způsobení daného jednání možným konkurenčním bojem v prostředí obchodu s vojenským materiálem. V této souvislosti lze poukázat nejenom na výpověď svědka Ing. SXXXXX, který hovořil o podpásových praktikách v některých společnostech obchodujících v tomto oboru, ale i samotnou logikou věci a jednáním jednotlivých obžalovaných. Nelze přehlédnout, že společnost PXXXXX. a. s. je společností dlouhodobě podnikající v daném oboru. Případné zatajení několika málo položek v rámci celního řízení by přineslo s ohledem na možné celkové obraty v daném obchodě jen vcelku relativně nepatrnou finanční výhodu, která neodpovídá danému riziku. Soud zde upozorňuje v souladu s obžalobou především na skutečnost, že zástupci společností, a to přímo obžalovaný Ing. MXXXXX byl upozorněn dopředu celními orgány na provedení dané kontroly a zaměstnanci společnosti měli dostatek časového prostoru, aby v případě vědomí o trestné činnosti zahladili dané stopy, tedy odstranili předměty, které byly bez jejich vědomí a souhlasu zaslány z Ukrajiny z dosahu celní kontroly. Samotní příslušníci celní kontroly uvedli, že pokud by tyto předměty byly odstraněny, pak by v žádném případě nemohli konstatovat a zajistit nelegálně dovezené zboží. Odkaz obžaloby na tzv. jistotu nemožnosti odhalení se soudu jeví jako možný, ale toliko hypotetický a jednoznačně neprokázaný. Tato skutečnost podle názoru soudu výrazně svědčí ve prospěch obhajoby obžalovaných a prokazuje reálnost možnosti označení vytýkaného jednání za jednání, které mělo poškodit společnost PXXXXX. a. s., příp. obžalovaného Ing. TXXXXX a jeho společnost. Tento závěr je umocňován skutečností, že celní prohlídka proběhla na základě pokynů vyšších orgánů, které zjevně měly nějaké informace týkající se možného problematického dovozu. Právě tyto informace by logicky poskytla osoba, která měla zájem na diskreditaci dané společnosti a osob a která chtěla vyvolat trestní stíhání těchto osob. V této souvislosti nelze pominout i možné zapojení organizací či osob sídlících v cizině a v tomto směru lze pak plně vysvětlit email ze dne 21. 8. 2014. Nálezací soud konstatuje, že v běžném obchodním životě České republiky jsou obdobné praktiky výjimečné a jedná se spíše o konstrukci patřící do oblasti dobrodružných románů a špionážních služeb, na straně druhé nelze předstírat, že běžná obchodní činnost je zcela odlišného charakteru, než obchodní činnost mající spojení s vojenským materiálem, kde obchodní praktiky alespoň podle denního tisku jsou zcela odlišného charakteru. Závěrem tak soud konstatuje, že daná možnost nemůže být vyloučena a může se jednat o reálnou byť méně pravděpodobnou možnost vysvětlení daného děje.

Nalézací soud se bude dále zabývat námitkou obhajoby týkající se ztotožnění daných nalezených věcí s věcmi, které je nutno zahrnout pod označení vojenský materiál. Obhajoba zde poukazuje na vyjádření fakulty vojenských technologií Univerzity obrany, s čímž se nalézací soud ztotožňuje. V rámci zamyšlení nad danými skutečnostmi je třeba zdůraznit, že předmětné věci jsou značného stáří a z předmětné fotodokumentace nelze tyto věci jednoznačně specifikovat. Lze konstatovat, že dané věci v žádném případě nejsou zbraně, střelivo, příp. části takových zařízení, ale jedná se o elektroniku, jejíž výroba proběhla před mnoha desítkami let. Odborné vyjádření se přímo nezabývalo otázkou, zda předmětná elektronika v době výroby byla či nebyla použitelná, příp. zda se používala v rámci civilních zařízení např. typu zařízení sloužících v civilním leteckém provozu v rámci civilního leteckého provozu příp. v rámci jiného běžného civilního provozu. Je zjevné, že předmětné věci v současné době v žádném případě nemohou být použity jinak než jako náhradní díly k daným vojenským zařízením, protože rozvoj technologií je natolik pokročilý, že případné úvahy o možném použití těchto věcí v civilních zařízeních, vyjma muzeálních kousků, jsou zcela nepatřičné. V této souvislosti se tak současně nabízí otázka, zda obchod s takovými věcmi je nutno podřadit pod jednání společensky škodlivé ve smyslu ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku. Podle názoru soudu v průběhu dokazování nebylo prokázáno, že věci zajištěné v rámci celního řízení jsou věci, které mají výlučný vojenský charakter. V rámci daného obchodu pak dle názoru soudu rovněž není vyloučena námitka obhajoby o směšování jednání dvou obchodních případů, tedy dodávek zboží do Alžírsko a do Egypta v rámci skutkového děje, který byl uveden v obžalobě. Obžaloba sice logicky argumentuje totožností věcí uvedených v příloze kupní smlouvy, na straně druhé totožnost těchto věcí neprokazuje, že se jednalo o jeden a týž obchod, neboť nelze pominout možnost, že v rámci daného obchodování jak s Alžírskem, tak s Egyptem byl požadován shodný okruh věcí v rámci dané vojenské techniky, neboť oba dva státy s velkou mírou pravděpodobnosti jsou vybaveny stejnou vojenskou technikou mající původ v bývalém Sovětském svazu.

Nalézací soud se rovněž musí zmínit, zda v průběhu dokazování bylo či nebylo prokázáno, že obžalovaní Ing. Alexandr TXXXXX, Ing. Eva ZXXXXX MXXXXX, Ing. Vratislav MXXXXX a společnosti PXXXXX. a. s. a AXXXXX, s. r. o., jako osoby společně zajistili a uskutečnili protiprávní vstup zboží, které je uvedeno v bodě 1. výrokové části tohoto rozsudku a zda obžalované fyzické osoby vyvíjely snahy ke zlegalizování obchodu z Ukrajiny opatřením fiktivních smluv mezi společnostmi EXXXXX XXXXX Ltd. pocházející z Kypru, firmou AXXXXX, s. r. o. a TXXXXX 2 Ltd. se sídlem v Bulharsku a EXXXXX XXXXX Ltd. se sídlem v Kypru, které byly podkladem pro vydání mezinárodního importního certifikátu č. 135/2014 pro dovozce AXXXXX, s. r. o. a konečného uživatele PXXXXX. a. s. Soud zejména u společnosti PXXXXX. a. s. a obžalovaných Ing. MXXXXX a Ing. ZXXXXX MXXXXX postrádá motiv takového jednání, protože samotná společnost PXXXXX. a. s. mohla daný obchod provést příp. i bez společnosti AXXXXX, s. r. o., přičemž by využila Ing. TXXXXX jako zprostředkovatele, kdy takto obžalovaný Ing. TXXXXX vystupoval i v jiných obchodních případech. Samotná obchodní struktura dané obchodní záležitosti podle názoru soudu není rozhodná. Zda zboží jde v rámci kupního řetězce přes více právnických osob, byť tyto právnické osoby se podílejí na obchodní činnosti jen jakoby formálně, tedy bez převozu konkrétního zboží, podle názoru soudu nemá orgány činné v trestním řízení zajímat a tuto činnost by orgány činné v trestním řízení měly zkoumat jen v případě, že by zde bylo podezření ze zkrácení daňových povinností či obcházení jiných zákonů. Soud v rámci

provedeného dokazování nezjistil žádné bližší skutečnosti o reálném vlastníkov, společnosti se sídlem v Kypru, obchodní vazby dlouhodobého charakteru mezi společností Ing. TXXXXX, společností PXXXXX. a. s., společností z Bulharska a společností z Kypru, takže nelze uzavřít, z jakých konkrétních důvodů byl při dodání zboží, příp. při zamýšleném dodání zboží, konstruován takový obchodní řetězec. Soud zdůrazňuje, že společnost PXXXXX. a. s. mohla v rámci svých oprávnění sama bez jakýchkoliv problémů realizovat dané obchody. Podle názoru soudu rovněž provedení obchodů s Ukrajinou ze strany společnosti Ing. TXXXXX prostřednictvím společnosti z Bulharska a z Kypru nemá jednoznačné rysy trestné činnosti, příp. vůbec nemá charakter trestné činnosti a tato skutečnost nemůže být dána obžalovaným k tíži.

S ohledem na výše uvedené proto dospěl soud k závěru, že bylo prokázáno v rámci teorie totožnosti skutku, že se stal skutek, který je uveden pod body 1., 2. a 3. výrokové části tohoto rozsudku. Tato skutečnost je zřejmá z provedeného dokazování i konkrétních skutečností, jakožto jsou zajištěné věci příp. konkrétní smlouvy. Jelikož však nebylo prokázáno, a to z důvodu výše uvedených, které jsou řazeny pod několik odstavců, že toto jednání jest trestným činem, soud proto obžalované zprostil dle § 226 písm. b) trestního řádu, neboť daný skutek není trestným činem. Jen na okraj soud upozorňuje, že i v případě dovození jednání ze strany neznámé osoby, které by směřovalo k poškození příp. vyřazení společnosti PXXXXX. a. s. a společnosti AXXXXX, s. r. o., z obchodní činnosti v daném oboru, by soud postupoval dle § 226 písm. b) trestního řádu, neboť daná osoba by v tomto případě postupovala rozhodně v jiném úmyslu, než naplnit dané trestné činy a jednalo by se o pak příp. o jinou trestnou činnost.

POUČENÍ: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně.
O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Olomouci.
Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.
Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně
dne 19. října 2016

JUDr. Radomír Koudela, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Hana Heliová